

U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742

- barvotisky ofsetem
- do formátu B2
- na čtyřbarevném stroji

HEIDELBERG + SHINOHARA,

- šití V1
- lepení V2
- skládání archu z B1

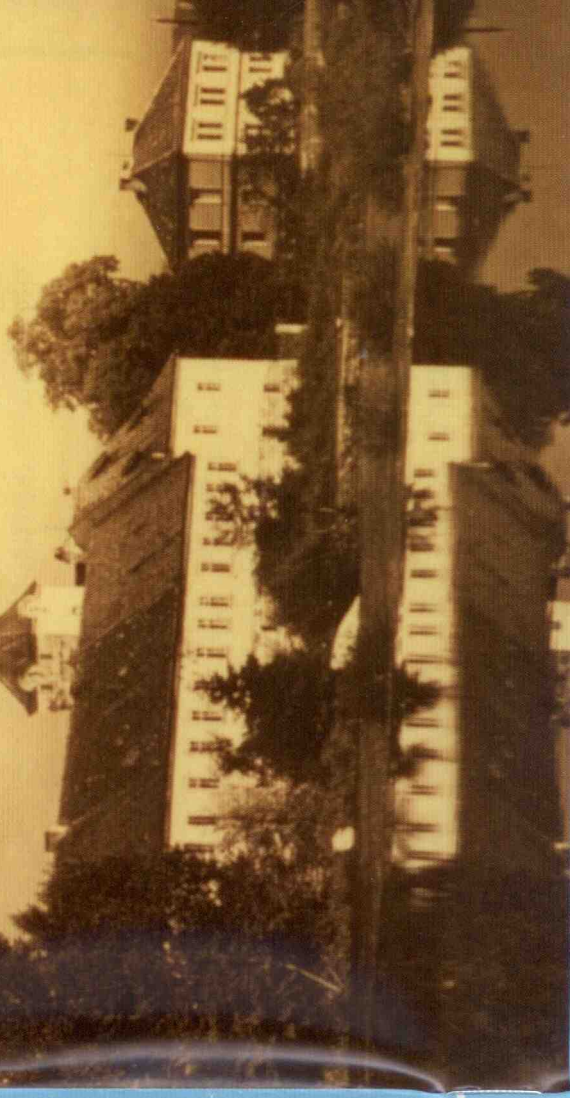
e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

*****
DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich. spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezdek, Doc. Dr. E. Calda, Ing. Daniel Havlík, Ing. Petr Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Hana Skapová, Jana Váhová. Tisk: Jan Kaliba, Modřany. Uzavěrka tohoto čísla 15. 2. 2003. Uzavěrka příštího čísla cca 15. 5. 2003. Adresa: Jiří Matl, Sirmá 139, 252 29 Dobřichovice (egorius@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelů a s přispěním obce Dobřichovice. Kukátko také najdete na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovice.

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat i lidí.

XIX/2003/1 - Jaro

Dobřichovické Kukátko

Pravda o kočkách a o vanách, býti kormidelníkem..., aktuality, historie, kultura, školy, sport, polemiky.

DOB - Invest a.s.

Palackého 541
252 29 Dobřichovice

prodej bytů **a Dobřichovicích**
a pronájem nebytových prostor

tel: 2 5771 2630, 2 2188 4850
fax: 2 5771 2398, 2 2188 1860

e-mail: dob-invest@volny.cz
www.dob-invest.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -
možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta
pronájem sálu bez přílehlé místnosti - velikost sálu 78 m² 200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m² 250,- Kč/hod.
pronájem plána 50,- Kč/hod.
pronájem židli (vybavení sálu jako hlediště) 50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů 50,- Kč/hod.
provozni a cenové podmínky při děleťvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5.května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBRICH s.r.o., Dobřichovice
nabízí možnost inzerce
- V DOBRICHOVICKÉM KUKÁTKU -
časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Bližší informace:
Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Mat, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: gegorius@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU
UVÍTÁ TĚŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ
na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Mat, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

grafická příprava Dobřichovice

(PŘED)JARNÍ ZASTAVENÍ

Předjari je zvláštní doba. Pradávně a opakující se smísení únavy a nadějí. očekávání stunce, teplého vánku, barev a vůní. Než nastane čas lidských lásek, přichází čas lásek kočetých. Čas táhlých písní i litých soubojů. Čas vítězných ryvnů i čas návratů zpráskaných bojovníků - bitevníku k rodným krbům. Čas triumfů i čas hojení ústí rozštěpených do kraje. i ran na hrudi i na zadnici. Předjari prostě nepatří jen romantikům a malířům. Patří i kočkám. Vzdáváme jim následujícími slovy tichou poctu.

PRAVDA O KOČKÁCH A O VANÁCH

Cesta byla dlouhá, a když vlak minul malebnou vesničku, povídání se stočilo ke kočkám. "Nevím, kde to lidi vzali, že se kočky bojí vody," řekla pani v pepita sáčku nesouhlasně. "Souused na chalupě to tvrdil taky. Až do chvíle, než mu kocour vytáhl z jezírka červené rybičky. V sobotu je nasadil," udělala dramatickou pauzu, "a v neděli bylo po nich. Já viděla až finále," předklonila se a ztíšila hlas. "Jejtich Macek seděl u jezírka tak šikovně, aby nevrhal stín na vodu. A když se na mělničně objevila rybka, vytasil drápy - plessss! Vytrhl ji jak na harpuně. A druhou tlapkou si ji přidržoval! Byl mokrá až za ušima, ale lovil voda neвода." "Kočky se vody nebojí. Jinak by se tolik nemýly," zabručel spáč v koutě aniž otevřel oči. "Já mám kočku, která miluje koupání. Tedy moje koupání," upřesnila jsem. "Nejradši je, když si dávám do vody pěnu. Sedí na vaně, pozoruje, jak hladina stoupá a přede. Když si vlezu do vody, balancuje sem a tam po obrubě vany a snaží se pacičkou nabírat bubliny. To už nepředě, ale spicuje uši, jak to tak jemně praská a šumí." "Kdo ví, co se jí honí hlavou," usmála se pani naproti. "Možná si myslí, že je to smíš, protože jednou se pokusila bílou hladinu přeběhnout," doplňuji další vzpomínkou. "Pěkně se vyděsila, ale pěna ve vaně jí neprestala fascinovat."

"My jsme miváli kočičku," přidává se pani s brýlemi, "která čekala, až po koupání vypustíme vodu, a pak hop - skočila do vyhráté vany. Natáhla se jako zajíc a poklímávala, dokud tam měla teplo."

"To nic není," flekuje s převahou pepitová pani. "Naše kočky chodivají hrát do vany fotbalček. Manžel jim tam hodí pingpongový míček - a to byste viděli! Litají jako střely, rámus je jak v pekle, pak vytrhnou zátku na fětizku a vrazí míček do odtočku. Jako do golfové jamky. Vyndat ho samozřejmě neumějí, pacičkami ho roztáčí jako globus," ukazuje nám názorně, "a kdyžby jim ten můj nepomohl, snad by se ve vaně dočista zbláznily." Pani v brýlích užasle zavrtěla hlavou.

"Asi mi nebudete věřit," vzpomněla jsem si na mourovatého Mikeše a černobílého Karlika Čepima, "ale měli jsme dva kocoury, kteří se ve vaně klouzali. Opravdu," dušovala jsem se. "Rozeběhli se po dně, skočili proti té svazité části, kde se opíráme zády, a pozpátku sjeli dolů jako kluci na skateboardu. Tak pětkrát šeskrát za sebou. Žádnou kočku jsem to nikdy neviděla dělat, ale tihle kocouři to museli mít v genech. Byli to otec se synem."

Pani v sáčku neznatelně odfrkla. Brýlatá sousedka naklonila hlavu k pravému rameni a zkoumavě se na mne zahleděla. Vlak projel krátkým tunelem a z kouta kupé se ozvalo: "Proč bychom vám neměli věřit?" otevřel konečně zelené oči náš spolucestující. "To je známá věc, že kočky si o důležitých věcech řeknou. Přesně to, co jste povídala, vyváděl náš Ferda. Máme na zahrade starou pozinkovou vanu. Na dešťovou vodu. Když byla prázdná, Ferda se v ní taky klouzával. A co víc," smetl si muž smítko z černého svetr, "naučil to i kofáta, co měl s Micou. Jedno po druhém nanosil do vany, ukázal jim, jak to mají dělat. Pak seděl na ranhu a hlídal, dokud se to nenaucila. Odkud jste měla toho kocoura?" obrátil se na mne. "Děti si ho přivezly z Řičan." "Tak to byl od nás," řekl muž. Projel si rukama knír, vstal, protáhnul si záda v užasném oblouku, a když vlak zastavoval, promesl do ztichlého kupé: "Jójo, kočky vany milují. Jsou to čistotná zvířata." Vyhodil do koše prázdnou plechovku od kite-kat a měkce seskočil na peron.

O. Podhorcová

Vážení čtenáři,

přicházíme k Vám s prvním číslem Kukátka v roce 2003 a zahajujeme tak 19. ročník jeho vydávání. Nejmarkantnější změnou, kterou jste jistě zaznamenali na první pohled, je nová obálka. Změnou bychom rádi podtrhli návrat k pevné periodicitě. Nemáme sice v úmyslu vydávat měsíčník jako prvních dvanáct let, ale přece jen bychom rádi opustili formu občasníku z let 1997 až 2002 a změnili ho na stabilní čtvrtletník vycházející vždy v březnu, červnu, září a prosinci jako jarní, letní, podzimní a zimní číslo. Mírně jsme inovovali i název a místo Dobříchovického zpravodaje Kukátko budete nyní (zajistě neočekávané) otvírat **Dobříchovické Kukátko**. Distribuce Kukátka se nemění – i nadále je budete zdarma nacházet ve svých poštovních schránkách. Na oplátku uvítáme Vaši občasnou placenou inzerci.

Obsah čísla je v zásadě členěn na obvyklé rubriky. Domníváme se, že jejich struktura odpovídá jak charakteru a periodicitě našeho časopisu či možnostem redakční rady a spolupracovníků, tak i spektru dění v obci, které hodláme sledovat, i zájmu čtenářů. Flexibilita je zajistě samozřejmostí, takže bude-li to možné, budeme se věnovat všemu, co se ukáže být podstatným pro život naší obce.

V tomto čísle najdete informace o připravované stavbě nové lávky přes Berounku, resp. mostu pro pěší, polemiku k plánované stavbě domu s pečovatelskou službou u nádraží, posítky z každodenního života občanů i spolků, sport. Po povodních byla znovu otevřena mateřská škola – povíдали jsme si s paní ředitelkou Viškovou. Kulturní život v obci přinesl další zajímavé akce, referujeme o nich v kulturní rubrice a přinášíme i přehled pořadů na březnu a výhled na duben. V historické rubrice pokračujeme v popisu dění v dobříchovické škole, jak jsou zaznamenány v její pamětní knize. Vstoupili jsme rovněž do roku, v němž obec Dobříchovice slaví výročí 750 let od první písemné zmínky o své existenci. Proto představujeme v krátkosti onu pozoruhodnou listinu, jež tuto zmínku obsahuje.

Váš redakce

AKTUALITY

VÝSTAVBA NOVÉ LÁVKY

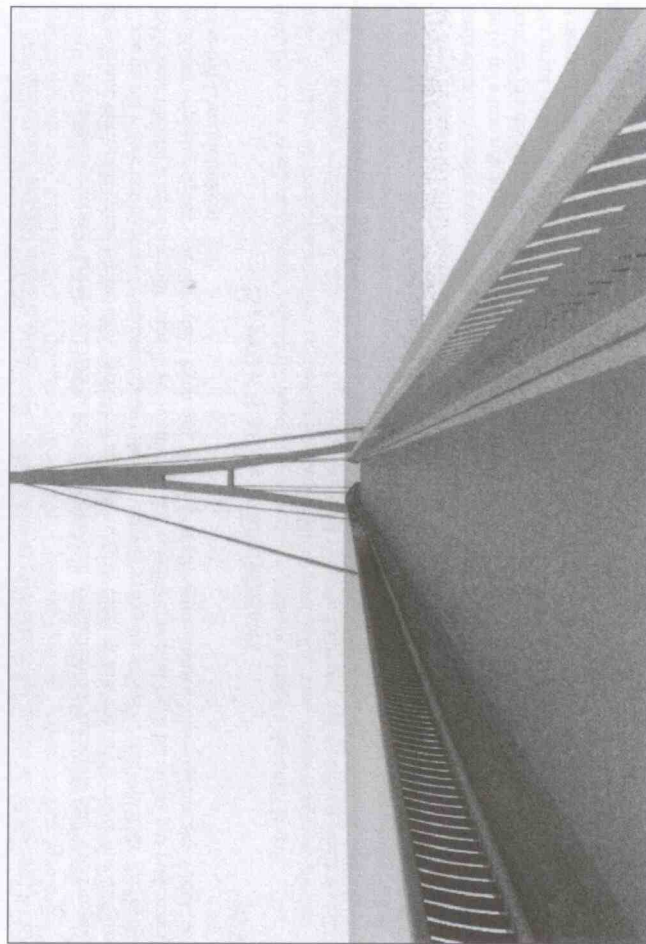
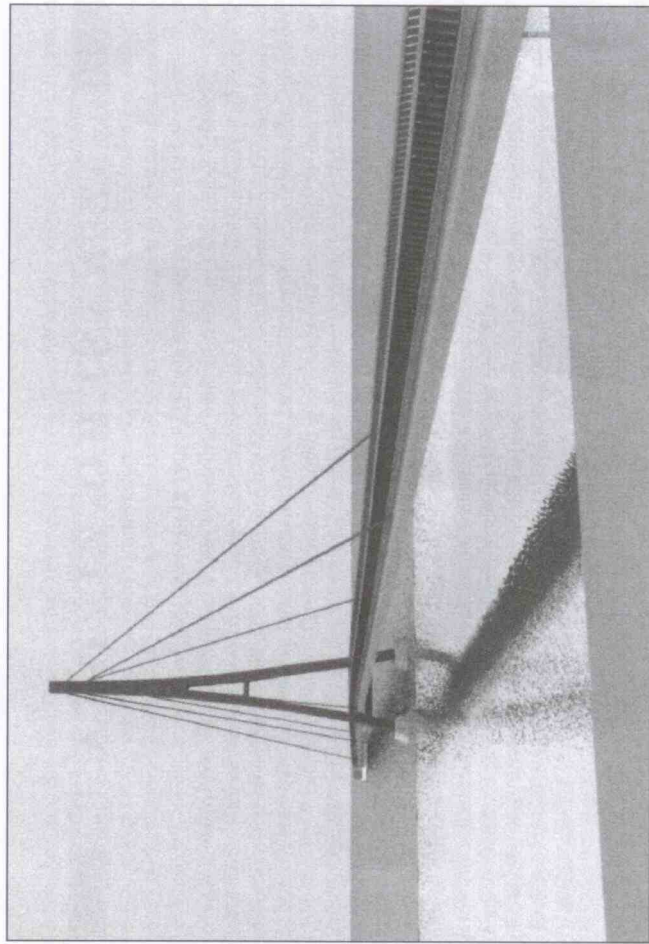
Naše obec se pomalu vzpamatovává z loňských povodní. Byla slavnostně otevřena opravená škola, škola, připravujeme opravy propadlých komunikací, byly zahájeny práce na čištní Karlického potoka v úseku mezi Dobříchovicemi a Karlíkem. Rád bych Vás nyní informoval o přípravě stavby, která je v popředí zájmu, a to výstavba nové lávky. Obec Dobříchovice vypsal architektickou soutěž, které se zúčastnila řada zkušebních firem. Výběrová komise ve složení Michael Pánek, Petr Kaplan, Jan Abel, Petr Koblížek, Jan Neubert a Petr Hampl nakonec vybrala návrh firmy Top-con. Jedná se o zavěšený most se spodní mostovkou v šířce 2,5 m (šířka bývalé lávky byla 1,75 m) a délkou přes 180 m. Tento most pro pěší bude spojit protipovodňové hráze na obou březích a jeho spodní hrana bude umístěna 0,5 m nad hladinou Q100. Vybraná firma není pro Dobříchovice firmou neznámou, neboť jsme se s její prací mohli seznámit při stavbě dobříchovického mostu před sedmi lety. Nyní firma pracuje na dokončení dokumentace pro stavební povolení, která bude zároveň sloužit jako zadávací dokumentace pro výběr dodavatelské firmy. Odhadovaná cena stavby činí cca 20 mil. Kč. Pracujeme také na zajištění financování této stavby. Máme v současné době k dispozici 13 mil. Kč. Z toho 9,0 mil. pochází z prostředků Phare. Tyto prostředky jsou poskytovány na základě vybraní určitého projektu formou nenávratné dotace. Vzhledem k tomu, že se jedná o peníze z prostředků Evropské Unie, jsou zde kladeny poměrně složité procedury na prokázání jejich účelného utracení (pravidelné technické a finanční zprávy s podrobným popisem průběhu stavby a průběhu čerpání financí, a to v češtině a angličtině, vyšší náročnost na zadání a průběh výběrového řízení a pod.) Další peníze samozřejmě sháníme.

Na 6. duben, tedy na den, ke kterému datujeme výročí první zmínky o Dobříchovicích, plánujeme slavnostní položení základního kamene nové lávky. Se započítím stavby počítáme v průběhu června. Ukončení stavby se slavnostním otevřením, pokud se vše podaří, proběhne 28. 10. 2003.

Ing. Michael Pánek

[4]

KUKÁTKO 1/2003

[5]

KUKÁTKO 1/2003

Projekt nové lávky přes Berounku

Z NAŠEHO ŽIVOTA

POPLAŠNÁ ZPRÁVA O KORMIDELNÍKOVÍ

Jsem sice suchozemec, ale kormidelníků jsem poznal - aspoň na dálku - několik. Jako malému klukovi se mi nejvíce líbil kormidelník Vlnovský, který byl hrdinou stejnojmenného románu, nevím už od koho. Mám ho v paměti jako odvážného mořeplavce ošlehaného všemi možnými větry, který dnem i nocí stojí u kormidla a vzdoruje zrადným vlnám, tajfunům, hromům, bleskům a také pirátům a chobotnicím obrovské. Nedivte se pak, že jsem měl ve velké úctě každého, o kom jsem si někde přečetl, že je kormidelník.

Touto úctou poprvé otřásl výlet vltavskou parolodí, na který mě jednou vzali rodiče. Někde u Modřan jsme našli na mělkou a jeden nepozorný lodník mě málem shodil s paluby, když ve snaze o vyproštění ztroskotavšího korábu se nemotorně oháněl bidlem.

Další ránu utrpěla prestiž kormidelnického povolání, když jsem každý druhý den četl v novinách, že u kormidla dějin stojí velký kormidelník Josif Vissarionovič, o kterém se později ukázalo, že jeho kormidelnické znalosti byly - ve srovnání s kormidelníkem Vlnovským - skoro nulové. Kormidlo dějin svíral svého času také velký Mao a mám dojem, že poblíž čínských hranic řídí dějiny jiný kormidelník dodnes. Jejich kormidelnické "umění" poznamenalo celou střední a východní Evropu a velkou část Asie na celá desetiletí. Na zvládnutí přírodních i jiných živlů měli jednoduchý recept, který často používali preventivně: část posádky se nahází přes palubu, loď se tím odlehčí, přestane nabírat vodu a zbylá část osazenstva už o správném směru plavby a světlé budoucnosti pochybovat nebude!

Dovedete si asi představit, jak jsem se vyděsil, když jsem si přečetl, že u nás už zase někdo třímá kormidlo - zatím sice jen kormidlo jisté strany, ale takhle začínali všichni kormidelníci zmínění výše. Přečetl jsem si to v Lidových novinách s datem 23. května 2002, kde je otištěn veršovaný hold Václavu Klausovi, který mu věnoval Ivan Mládek. Mládkovy verše, které se nezapomenou oříti o jíměho Václava ("o toho malého obchodníka s lucernami") a také o Voskovce, Wericha a Kryla, končí totiž slovy:

Kormidlo ODS našléstí svírá

ten, co má ježečka, brejle a kníra.

Pan profesor už sice kormidlo ODS nesvírá, ale je možné, že bude svírat kormidlo jiné. Proti tomu, aby nějaké kormidlo svíral, nic nemám, protože si nemyslím, že by chtěl jít ve šlépějích kormidelníků dějin. Co se mi ale vůbec nelíbí, je to, že už zase někdo píše ody a chvalo zpěvy na stranické představitele. Kdybych byl v čele něčeho a někdo o mně napsal, že svírám nějaké kormidlo, nechal bych ho stíhat pro podezření ze šíření poplašné zprávy. A doporučil bych mu, aby si přečetl Kormidelníka Vlnovského, aby věděl, co to je být kormidelníkem.

Hg.S

***

C. K. RAZÍTKA

Nevím přesně do kolika zkušeností čtenářů Kukátka se svými řádky třem. Jisté je, že potřebu podělit se o své zkušenosti s širší skupinou lidí mám již delší dobu. Někdy v polovině devadesátých let jsem učim rozhodnutí žít sebe a svou rodinu vlastními silami a dal jsem se na podnikání. Nikdy jsem si nedělal ambice, že by mi v tom někdo měl pomáhat, čas od času však zapoehybují, zda stát svou pečlivost a důslednost vůči těm, co mu nechcejí být na obtíž, nepřehání.

Na první pohled to může vypadat jako bezvýznamná pitomost, ve svém důsledku to občas pěkně zdržuje a otravuje život. Mám totiž na mysli, jeden z nejdůležitějších atributů podnikání a tím zůstává v nejdějším regionu c.k. Rakousko-Uherského mocnářství firemní razítko. Vzpomínám si na vyprávění své babičky, která byla počátkem minulého století paní poštímistrou v nedalekých Dušníkách, často doplňovaná i slovy

[6]

KUKÁTKO 1/2003

mého otce, pravého úředníka v tom nejlepším slova smyslu. Kdo měl razítko byl pán a tento pocit v mnoha směrech přetrvává doposud. Pokud nevěříte, založte si firmu a chodte na poštu vyvízetvat firemní dopisy. Aby bylo jasno, nemám ani v nejmenším chuť ani potřebu se vozit po pracovních práve dobríchovické pošty, jejichž služby většinou využívám a kromě našeho razítkového sporu se doposud neobjevil problém, který bychom společně nedokázali vyřešit. Svou snahu nerozházet si slěchy a paní za přepážkou jsem nakonec deklaroval i žádostí o vyjádření paní vedoucí. Ta však nabízenou možnost odmítla s odkazem na interní pravidla svého chlebočáře a obavami z případného postihu ze strany nadřízených a odkázala mě na tiskového mluvčího. Pokud se mu Kukátko dostane do ruky, věřím že redakce mu vyjádření v odkázala mě na tiskového mluvčího. Já osobně se za ním ale nikam plahočit nehodlám. Ale zpět k mým zkušenostem.

Přijetí doporučené zásilky se v případě komerčního subjektu stává zážitkem, zvláště pro ty co s sebou nemají zrovna firemní razítko. Před mnoha měsíci jsem začal svádět svůj boj se státním podnikem ještě v původních prostorách. Přijít si pro dopis bez razítka znamenalo odejít s prázdnu. To se mi nelíbilo a začal jsem argumentovat obchodním zákoníkem, který do razítka nikoho nemu. Při úřednic argument připustila, avšak opáčila, že moje firma ho má, protože už ho jednou viděla. Následovalo krátké handrkování, po kterém jsem si nakonec zásilku mohl převzít proti podpisu a poznámce do výdejního archu "nepoužíváme razítko". Tak to nějaký čas fungovalo. Po nějaké době jsem přišel s návrhem, že nechám vytvořit razítko s textem "nepoužíváme razítko", protože mě přestalo bavit neustálé vypisování těch zbytečných slov. Měl jsem plán to razítko věnovat místnímu poštovnímu úřadu, resp. zejména těm jeho klientům, kteří měli podobně trápení. Plán však ztroskotat. Paní úřednice zcela neoblohmě prohlásila, že text poznámky musí být bezpodmínečně napsán rukou přejímajícího. V té době již ani to nebylo neřešitelné, text se oskenuje a přenesne na razítko. Ostatní poštění by měli tím pádem smůlu, ale pořád je lepší si nechat z auta ukrást razítko s idioským textem, než razítko firemní. Paní úřednice šla výs a ústní úřednickou slovesností doplnila předpis o nutnost použití propisovací tužky. Rezignoval jsem, netuše k jakým "zjednodušujícím" změnám v budoucnu dojde.

S novou poštou se totiž přivrdilo. Krásné doby, kdy šlo připsat kouzelná slovíčka. Dnes pokud chcete zásilku bez razítka získat, musíte vyplnit dvoustránkový formulář. Marně je mávání okolovaným originálem výpisu z obchodního rejstříku, kde je čemě na bílém napsáno, že se jednatel za společnost podepisuje tak, že k vytištěnému NEBO NAPSANĚMU jménu společnosti připojí svůj podpis. Že se jedná o dokument, který chtějí soudy pro svá jednání, banky k tomu, aby otevřaly a zavřaly účty, jsou argumenty, které pro státní podnik Pošta nemají váhu. Možná by pomohl průkaz zmocněnce, jehož význam chápu, pokud na poště jedná např. zaměšnanec. V mém případě by snad pomohla plná moc, kdy Jiří Geissler, jednatel společnosti ..... zmocňuje (těhož) Jiřího Geisslera, občana, k přebírání pošty pro společnost ..... Přitom chci říci, že oba dva, tedy vlastně já sám, jsme, nebo jsem (?), tedy se alespoň považují, za zatím svěřprávného. U poštovní přepážky někdy nashledanou.

Ing. J. Geissler

***

PLÁNOVANÁ STAVBA U NÁDRAŽÍ

Bratři Lubomír a Marek Podlipných, resp. jejich k tomuto účelu zřízená společnost, se v roce 2001 stali vlastníky pozemku č. parc. 2002, který příleží k pšince vedoucí z podchodu u nádraží V Luhu. Jejich záměrem bylo tento pozemek zastavět bytovým domem, k čemž získali předběžný souhlas tehdejší rady obce. Následně zpracovaná podrobnější studie však obsahovala rozsáhlejší zástavbu a radou obce nebyla schválena. Investor stavby projekt přepracoval na výstavbu dvou domů s pečovatelskou službou. Uvažovaná výstavba vyvolala určité negativní reakce. Redakce se tímto pokouší dát prostor ke zveřejnění záměru i některých názorů.

*

Kukátka poskytla vyjádření k plánované stavbě Ing. arch. Jitka Mejsnarová. Toto vyjádření zveřejňujeme a doplňujeme dále i o stanovisko investora a zatím poslední vyjádření obce:

Novostavba na p.č. 2002 a 2154 u nádraží

Projekt předkládá stavbu dvou bytových domů v bezodtokové zóně V Luhu. Projekt byl několikrát

KUKÁTKO 1/2003

[7]

konzultován s obcí. Konzultace, u které jsem měla možnost být, se v opravě projektu vůbec neprojevila kromě změny názvu objektu.

Parcela pro nových 50% obyvatel V Luhu leží u trati, která je určena k přepravě nebezpečných látek, v hlukové zóně dráhy, v aktivní zóně záplavy, kde proudila voda.

Konečné stanovisko vydává stavební úřad, který všechna stanoviska sám posoudí. Při záplavách se potvrdilo, že za stavby v záplavovém území zodpovídají stavební úřady.

Stavba není v souladu s územním plánem, projekt se snaží obejít regulativ pro bydlení. To, že někdo nazve 26 malometrážních bytů domem s pečovatelskou službou je záměrné zkrácení skutečného charakteru budovy - bydlení.

Hromadné bydlení nedoplní strukturu obce. Jednak územní plán nikdy nechtěl doplňovat bydlení o všechny typy struktur, a v Luhu, kde je 49 bytů na rozloze 14ha - tj. hustota cca 2700 m²/byt se objeví 26 bytů na rozloze 0,4 ha - tj. hustota 155 m²/byt. Ani charakterem bydlení, ani charakterem nájemníků nezapadá do struktury části obce. Výška stavby bude min. 9,4 m a je pravděpodobné, že bude-li souhlasit příslušný vodoprávní úřad, nařídí zvýšení 1. NP. Souhlas je velmi nepravděpodobný, protože domy jsou navrženy napříč proudící vodě.

Podobná stavba je na pozemek u nádraží nevhodná a nyní je příležitost stavbu v takovém rozsahu zkrátka nedoporučit bez velkých ztrát - projekt teprve začíná.

Překvapuje mě, že investor i projektant (který se navíc uchází o zpracování změny územního plánu obce!) neprojevují více pochopení pro pozemek a charakter území, který bude muset asi v budoucnu obec stále víc chránit.

Ing. arch. Jiřka Mejsnarová

*

Investor stavby (Marek Podlipný, jednatel společnosti PB reality, spol. s r. o.) redakci poskytl vyjádření, z něhož vyjímáme:

1. Záměr investora stavby

Záměrem stavebníka je využít výše popsaných pozemků na území obce Dobříchovice k výstavbě dvou domů obytného charakteru s pečovatelskou službou pro seniory a občany s omezenou schopností pohybu. Struktura objektu počítá s maximálním obslužným komfortem pro obyvatele objektu s důrazem na 24 hodinový přístup ke službám lékařského a pečovatelského charakteru.

2. Splnění obecných podmínek pro výstavbu

V rámci investičního a stavebního záměru, včetně konzultací s dotčenými úřady, investor obdržel souhlasná stanoviska k předloženému, projektu od společnosti České dráhy, a.s., vyjádření hygienika dle zákona o zdravotní péči a Povodí Vltavy.

3. Ekologické aspekty

V rámci přípraveného projektu výstavby domu s pečovatelskou službou je zapotřebí zmínit zásadní závazky, ke kterým se investor stavby zavazuje občanům obce Dobříchovice:

a) Protihluková zeď

Investor přichází se záměrem vybudování naprosto bezpečné protihlukové zdi (se kterou mimochodem v blízké budoucnosti počítala i zodpovědná organizace České dráhy formou protihlukové bariéry v tratovém koridoru). Navržena varianta protihlukové bariéry ze strany investora stavby počítá s konceptem nejen samotné bezpečnosti, ale navíc se splnutím této stavby s okolním prostorem, a to použitím výhradně přírodních materiálů v kombinaci dřeva a popínavé rostliny.

b) Přírodní zázemí stavby

Jediným a hlavním důvodem pokácení vzrostlých stromů na parcelách určených pro výstavbu bylo jejich napadení zákeřnou plísní, a tím celková ochrana přílehlých pozemků před tímto škůdcem. Vyakácené stromy budou nahrazeny plnohodnotnými zdravými stromy vzrostlého charakteru v parkové úpravě.

[8]

KUKÁTKO 1/2003

c) Pozitivní charakter území v souvislosti se stavebním záměrem

Investor stavby pečovatelského domu se dále zavazuje k realizaci celkového odvodnění dotčeného území, kdy zvláště prostory podchodu Českých drah a koleji způsobují nemalé problémy v případě odpadních vod. Dojde k podstatnému snížení hluku v celém okolí dotčených pozemků.

Závěrem je zapotřebí uvést také příležitost spolupobčanům využívat navrhované parkoviště v areálu pečovatelského domu pro veřejné účely.

4. Sociální rozměr stavebního záměru

Chtěli bychom vyjádřit náš podiv nad pochybnostmi o skutečném charakteru a užítku stavby. K čemu jinému by měl dům s pečovatelskou službou sloužit, než k bydlení? Cožpak lze nazvat poskytnutí zájemů a domova pro seniory a lidi s omezenou schopností pohybu jiným způsobem?

Záměrem investora není "časově omezený pobyt" uživatelů, ale skutečný sociální rozměr budovaného objektu včetně 24 hodinové služby pro přívolání pečovatelky či lékaře. Samozřejmostí v souvislosti s uvažováním o poskytnutí domova seniorům a lidem s omezeným pohybem je také maximální míra obslužného komfortu v rámci objektu – prostory pro stravování, polyfunkční místnosti s docházkovými službami typu kadeřnictví, služby psychologa, ošetrovna a další.

Rádi bychom tímto poděkovali zainteresovaným municipálním institucím a taktéž občanům za podnětné názory a připomínky, které jsme se tímto vyjádřením snažili zodpovědně objasnit, a upevnit tak povědomí o důvěryhodnosti projektu výstavby domu s pečovatelskou službou na území obce Dobříchovice.

*

K předloženému projektu sdělila příslušné projekční kanceláři rada obce své stanovisko dopisem ze dne 14. 1. 2003, podepsaným panem starostou Ing. M. Pánkem, v němž požaduje předložit následující vyjádření:

vyjádření:
vyjádření civilní obrany - trat' je určena i k přepravě nebezpečných látek,
vyjádření hygienika dle zákona o ochraně zdraví lidu (hluk),
soulonné stanovisko ČD - stavební správa Praha, vzhledem k tomu, že se uvedená stavba nachází v ochranném pásmu dráhy.

Dále požaduje podrobnější popis protihlukové zdi s věrohodným prokázáním, že její výstavba neovlivní hlukové domy v lokalitě Brunšov, a upozorňuje, že další problematikou, kterou je nutno v rámci projektu pro územní řízení vyřešit, je vyústění odvodnění podchodu ČD a vyústění odvodnění pozemku 2005/2 na pozemek č. kat.2002 a zachování stávajícího odvodnění podél ulice Všenorské.

Dalším upozorněním je, že pozemek je v územním plánu veden jako plocha O, tj. plocha obslužné funkce, kde jsou přípustné stavby pro sociální účely a nepřipustné jsou stavby pro bydlení v rodinných a bytových domech.

***

BEZDRÁTOVÁ SÍŤ WIFI JIŽ TAKÉ V DOBŘÍCHOVICÍCH.

Internet je moderní způsob komunikace mezi lidmi z celého světa. Na stránkách www jsou uloženy všechny informace, které každý člověk potřebuje ke své práci i oddechu. Rozvoj internetu je nutností moderního věku.

V souladu s osvětovou činností školy, podpořil ředitel základní školy pan Stejskal a starosta Dobříchovic pan Pánek zprovoznění přístupového bodu DAP-01 na budově staré školy u mostu. Prostřednictvím tohoto vysílače, který svým signálem pokrývá centrální část Dobříchovic, je možné se připojit v rámci neziskové organizace CZFree.net Praha na internet.

Podrobnosti na internetu „CZFree.net“ a „CAP-01.chomat.net“ nebo na telefonu 602948446, email JINDRASP@seznam.cz

Jindřich ŠPILKA, Pod Drahou 686, 25230 Řevnice

[9]

KUKÁTKO 1/2003

V DOBRÍCHOVICÍCH BYLA ZALOŽENA NOVÁ (VIRTUÁLNÍ) BANKA !

Silná finančně psychologická skupina **VERBUŇK s.r.o.** se rozhodla vybudovat na troskách dobríchovické pobočky **BANKY UNION** banku zcela nového typu. Pod názvem **VIRBANÁNA** začne fungovat v okrajku, kdy vedení **Union** banky, či jiný zodpovědný **orgán**, rozhodne o definitivním zániku původního finančního domu. Pokud Vám název **VIRBANÁNA** něčím připomíná nechalé známé banánové republiky - je to podobnost čistě náhodná, neboť jde o **VIRTUÁLNÍ BANKU NÁPADŮ NA** pomoc klientů svému bývalému bankovnímu domu a také bankám následujícím. Jde o pomoc čistě dobrovolnou a nebude honorována. Vkládat může každý, ale zpět nikdo nic nedostane.

Milí vkladatelé, střadatelé, podnikatelé (dosavadní věřitelé)!

Obrácíme se na Vás s návrhem, jak vložit silný myšlenkový kapitál do nově zřízeného finančně psychologického ústavu. Pomůžete tím sami sobě (sdělená starost = poloviční starost, tedy kdo napíše dvakrát, bude zcela bez starostí).

Napište svůj příběh, ostatní se rádi potěší vašim neštěstím a Vám se uleví.

Návodné otázky zde uvedené nemusíte dodržet!

Váš příběh poslouží jako odstrašující případ pro ty poštelice, kteří by snad ještě kdy uvažovali o uložení peněz v bance.

Závěrečná studie si nečiní nárok na úplnost, ale možná pomůže klientům dvacáté, jednadvacáté, dvanácté... banky, které dnes ještě fungují a s gústem požívají klienty **UNION BANKY**. Jak dlouho budou fungovat?

No - možná - dokud si všechny peníze nevybereme.

Nyní otázky: 1. Proč právě **UNION BANKA DOBRÍCHOVICE** ?

2. Mohl jsem peníze zachránit ?

3. Proč jsem se o to nepokusil ?

4. Moje pocity po čtení rano 22. 2. 2003.

5. A CO TĚD ?

6. KDO ZA TO MŮŽE?

POZNÁMKA:

VERBUŇK je stará hazardní varianta známé hry chlapců v kuličky. Uplatní se ve chvíli, kdy je důlek plný.

Do té chvíle slušný chlapec znenadání zavolá "**VERBUŇK**", vybere vše a utíká pryč. Ostatní ho honí...

Své finančně psychologické studie můžete posílat na adresu uvedenou v tíráži listu, který právě čtete. Zástupci **VIRBANÁNY** Vaše postřehy vhodnosti a možná Vás i Váš příběh poslaví. Pište spisovným jazykem a jako zbraně užívejte právě jen vlastní jazyk a pero. Je to velmi odlehčující a psychology doporučená metoda bankodestrukcí.

Těšíme se na Vaše příběhy ze života. Nezoufejte! Pište!

Dr. Áte Nik, ředitel přípravného výboru
VIRBANÁNA a.s.
VERBUŇK s.r.o.

Poznámka redakce: protože autor příspěvku není členem redakční rady, redakce převzala roli prostředníka a případné příspěvky autorovi předá k dalšímu zpracování.

Mateřská škola po rekonstrukci

MATEŘSKÁ ŠKOLA V NOVÉM

*Ve čtvrtek 30. ledna 2003 proběhlo slavnostní otevření opravené mateřské školy v Březové ulici. Všichni, kdo se přišli podívat, se mohli na vlastní oči přesvědčit, jak škola prokoukla. Těm, kdo se nezúčastnili, se pokusíme alespoň touto formou zprostředkovat příjemnou atmosféru setkání a umožnit "nakouknout" do zrenovovaných prostor. O současnosti i budoucích plánech jsme si povídali s ředitelkou MŠ **Monikou Věškovou**.*

Jak tedy probíhalo otevření "nové školky"?

Bylo to hlavně setkání připravené pro rodiče, děti, sponzory a všechny lidi, kteří posledního půl roku pracovali na obnově zaplavené školky. Je moc těžké slovy popsat tu krásnou atmosféru, kdy se sešli lidé, kteří se od prvních dnů podíleli na opravách a teď si mohli v klidu prohlédnout výsledky své práce. Stejný zážitek to byl i pro ty, kdo přispěli finančními částkami a teď viděli, jak konkrétně byly jejich peníze využity. Součástí setkání byl i krátký program, v němž vystoupily děti s pásmem písniček a básniček. Nesmíme přijmeme bylo společné posezení a povídání u rautového pohoštění - za jeho přípravu patří veliký dík kucharkám a učitelkám MŠ a panu P. Horskému z firmy Davapo, který jej financoval. Celkem se přišlo podívat asi 150

lidí a školka skutečně "praskala ve švech". Neočekávaným hostem bylo například rádio Blaník, které přineslo vítaný dar: novou televizi a hračky pro děti.

Chtěla bych využít této příležitosti a ještě jednou moc poděkovat všem, kdo se podíleli na rekonstrukci MŠ a kdo pomáhali při opravách. Pomoc těch "velkých" dárců připomíná pamětní deska, kterou jsme s panem starostou odhalili v rámci slavnostního otevření školky. Stejně tak si ale ceníme i pomoci spousty lidí, kteří přispěli malými finančními částkami nebo prostě přišli přiložit ruku k dílu.

Slavnostní otevření bylo vlastně tečkou za provizorním provozem MŠ v loňském roce. Děti byly v náhradních prostorách, tady probíhala rekonstrukce ... jak jste všechno zvládali?

Bylo to opravdu náročné, ale díky obětavému úsilí spousty lidí a firm se podařilo dodržet všechny plánované termíny. Všichni asi vědí, že po srpnových povodních bylo zničeno téměř veškeré vybavení školky, voda v přízemí dosahovala do výšky 40cm. Dodnes sušíme skřepky, kam lednová povodeň přinesla další vodu. Není možné vyjmout všechny práce, které proběhly v rámci oprav – zahrnovaly obnovu celé kotelný, výměnu veškerých podlahových krytín, dveří, opravu elektrické instalace aid. V rámci rekonstrukce se udělala i řada nových věcí, které by jinak nebyly možné – například rekonstrukce sociálních zařízení pro kuchyň, úpravy v kuchyni, nová okna. Díky obrovskému nasazení firmy Davapo, která pracovala i o vikendech, se podařilo dokončit rekonstrukci v termínu a 20. prosince byla budova připravena k nastěhování. Takže 6. ledna mohl být zahájen školní rok pro děti v obnovených prostorách. Děti do té doby byly v provizorních prostorách v budově v Lomené ulici, které ovšem dovolovaly jen omezený provoz pro 40 dětí. Celkový počet zapsaných dětí je přitom 75, takže se některé děti musely sřídát po dnech.

Jaká je kapacita "nové" školky a jaké máte plány do budoucna?

Na kapacitě školky se nic nezměnilo a je stále nedostatečná. Počet dětí ve třídách by měl být 20, my máme povolenou výjimku na 25, takže ji s celkovým počtem 75 zapsaných dětí maximálně využíváme. Zdaleka to ale nestačí k uspokojení všech zájemců, v Dobřichovicích by se bez problémů "uživily" dvě mateřské školy.

V současné době máme 3 třídy: Běrušky, Modrásky a Slumíčka. O děti se stará 6 učitelek (včetně ředitelky) a celkem má MŠ 12 zaměstnanců.

Plány do budoucna záleží – jako ostatně všude – na finančních možnostech. Rozšíření kapacity MŠ by představovalo obrovskou investici, která je v nejbližší době těžko reálná. Ale o některých novinkách přece jen přemýšlíme – například o využití vysušených sklepních prostor pro vytvoření keramické dílny.

Neinformovaný návštěvník snadno získá pocit, že loňské povodně už připomíná pouze "pamětní deska", označující výšku hladiny vody z 13. srpna 2002, a že školka už nic dalšího nepotřebuje. Tak ideální to ale zřejmě není...

To určitě ne. Například umývárny pro děti jsou stále v havarijním stavu, jejich rekonstrukci už nebylo možné udělat v rámci oprav, protože by šlo o obrovský náklad navíc. Ale máme i méně "viditelné" problémy – trápí nás třeba velký nedostatek metodických pomůcek a hraček. Všechno bylo zničeno za povodní a nové pomůcky jsou velmi nákladné. Jejich nákup nemůžeme hradit z žádného grantu – jde o věci, které se rychle spotřebují (modelovací pomůcky, kreslicí potřeby atd.). Právě v této oblasti nám mohou nejvíce pomoci "malé" dary od lidí, kteří chtějí pomoci. A znovu bych ráda poděkovala všem, kdo nám touto formou pomáhají. Uvedu jeden příklad za všechny: přišla za mnou jedna paní s tím, že by chtěla věnovat škole nějaký malý finanční příspěvek. Po zvažení jejích finančních možností a našich potřeb jsme se domluvily, že pro MŠ koupí kočárek, s kterým si tady už dnes děti hrají. Jsem moc ráda, že jsem za posledního půl roku poznala spoustu lidí, kterým záleží na ostatních.

Děkujeme za rozhovor.

Pokud chcete přispět mateřské škole na nové hračky či pomůcky, domluvíte se předem s ředitelkou MŠ, co konkrétně potřebují. Zajděte se do školky podívat (bude se Vám tam líbit!) nebo zavolejte paní Viskové, tel. 728 206 861. Určitě společně vyberete vhodný dárek, který potěší děti i Vás.

Přála se H. Škapová

S POLKY

Kukátko se pravidelně věnuje oblasti místní kultury, historie, památkové péče, spolkové činnosti, roli státní správy a konsekvence také fungování neziskového sektoru ve snaze mapovat každodenní praxi. A to nejen v naší obci a jejím bezprostředním okolí, ale i v jiných místech, kde se objevují analogické situace a problémy. Vždy je možno se někde poučit, občas můžeme dokonce i nabídnout své zkušenosti. Proto je redakční rada v kontaktu s řadou "spřízněných duší": zájmových skupin občanských sdružení a pod. Před časem, naposledy přesně v podzimním Kukátku z r. 2001, jsme přinesli obsáhlý materiál o práci několika skupin pracovních lidí na Broumovsku, kteří se snaží již léta velmi promyšleně vědomout nový život jednotmu z nejkrásnějších zákoutí naší země. Těm, kdo se zajímají o tento typ dění, jistě nejsou neznámá sdružení Tuž se, Broumovské centrum Broumov, Collegium pro arte antiqua, Komunitní centrum Ulita Broumov atd., která kromě množství jiných a velice nápaditých akcí pořádají třeba Broumovské kulturní léto ve vyklizeném starodávném broumovském pivovaru a v Broumově a okolí již po několik let Týden pro broumovské kostely (vloni pod názvem Broumovské bystření), jehož cílem je pomoci zastavit chátrání skupiny unikátních dienzehoferovských kostelů, postavených v okolí broumovského kláštera v 1. polovině 18. století. Pozvání na cyklus koncertů, výstav, přednášek, seminářů a diskusních panelů přijala řada významných a skutečně osobností naší kultury i veřejného života (ostatně v r. 2001 Týden zahajoval dr. Petr Pithari a krátce poté kraj navštívil i pan prezident V. Havel). Hudebníka, výtvarníka a hercu se vystrídalo bezpočet, řadu z nich, jako např. pani Agnes Kutas, Ritorrello s Michaelem Pospíšilem a Tomášem Najbrtem, znají ostatně Dobřichovičtí z místních podtů, navíc veliký úspěch tehdy zaznamenali i dobřichovičtí Ludus musicus.

Inspirace pro další nadšení a nevyčerpitelné optimisty? Zajisté ano. A také se dostavila. V loňském roce se vyznačil tým studentů pražských vysokých škol, kteří se podobným způsobem pokusili upozornit na skupinu významných kostelů v okolí Lipnice. Jejich letní i podzimní Dny pro podlipnické kostely měly díky promyšlené kampani široký mediální ohlas a přilákaly pozornost velkého množství oněch spřízněných duší. Redakční rada Kukátka pak logicky nemohla nepožádat o bližší informace. Tak se zrodil následující text.

DNY PRO GOTICKÉ KOSTELY POD LIPNICÍ

O akcích pořádaných na Broumovsku Mojímírem Poláčkem a jeho přáteli jsou již čtenáři Kukátka obeznámeni. O projektu podobného ducha, leč menšího měřítka, pořádaném v podhradí hradu Lipnice několika studenty a studentkami možná ještě neslyšeli.

Právě Týden pro broumovské kostely jim dal impuls k tomu, aby se pokusili uspořádat nějaký koncert, výstavu, přednášku v kostelcích, kolem nichž chodí, když jsou na chalupě u Machoninů nebo Horvátů atp. Od Open Society Fund dostali grant, od místního kněze Pavla Veitha požehnání a od různých výtvarníků, kunsthistoriků, zpěváků a muzikantů příslib spolupráce. V roce 2002 tedy vzniklo občanské sdružení *Přátelé podlipnických kostelů*, o nichž se toho více dočtete na internetové stránce www.kostelni.duch.cz.

Popis památek a jejich poškození:

Kostel sv. Martina v **Dolním Městě** je jednodlný gotický kostel ze 13. století, později upravovaný renesančně a barokně. Ve 2. čtvrtině 14. století byl vyzdoben nástěnnými malbami. Z nich jsou dodnes v presbytáři dochovány malby Posledního soudu, emblemtů čtyř evangelistů, Panny Marie ad. V kostele je dochován také gotický sanktuář.

Opět jednodlní **loukovský kostel sv. Markéty** z poloviny 14. století, který se nachází na samotě (původně výsk byl farním kostelem dnes zaniklé obce), je vmalován vysoce kvalitními nástěnnými malbami, které tvoří pozoruhodný ikonografický celek. Nachází se zde christologický cyklus, velmi krásný výjev Krista trpícího, legenda o sv. Markétě a legenda o umučení deseti tisíc rytířů.

Kostel sv. **Jiří v Řečticích** je vzácným příkladem intaktně dochované lidové gotické stavby z doby po roce 1300, která je celá vmalovaná malbami poněkud rustikálního charakteru asi ze třetí čtvrtiny 14. století.

Můžeme zde shlédnout mj. Legendu o sv. Jirí, výjev sv. Kryštofa či Poslední soud spolu s výjevy čtyř evangelistů a dvanácti apoštolů.

Statically stav všech tří objektů je naštěstí poměrně dobrý, nejvíce ohrožené jsou však nástěnné malby v interierech. Plísň a soli způsobené vlhkostí zdíva malby nenávratně ničí. V první řadě je třeba zajistit svod vody, klempířské práce, případně opravy krytiny, aby se zastavilo další chátrání. V budoucnu chceme podpořit také restaurování maleb, případně další opravu kostelů.

Průběh dnů pro podlipnické kostely

První den pro podlipnické kostely

30. června roku 2002 za potěbné pomoci zdejších obyvatel i díky velkorysému příspěvku nadace Open Society Fund jsme mohli uspořádat celodenní program *Dne otevřených dveří*. Kostely, obvykle otevřené pouze při misi svaté, byly zpřístupněny všem, kteří si k nim našli cestu. Den zahájil ve sv. Martinu Mgr. Beránek přednáškou o uměleckohistorickém významu staveb, po které následovala podrobná prohlídka všech tří kostelů s výkladem. V feičeckém kostele sv. Jirí byla instalována výstava fotografií lipnického podhradí i samotných kostelů. Odpoledne bylo věnováno loukovské sv. Markétě. Hudebního programu se ochotně chopili přátelé z pražského vokálního souboru Gontrassek, kteří se při sestavování programu nechali inspirovat pozoruhodným námětem jedné ze středověkých nástěnných maleb z dobicích loukovských kostel. Renesanční Missa l'homme armé od Josquina Desprez připomněla legendu o umučení tisíců rytířů, jež je jednou ze scén loukovské výzoby. Úryvky z legendy v průběhu koncertu předčítala herečka Jana Franková. Večer ještě soubor Gontrassek doprovodil latinskou chorální misí, kterou celeburoval P. Jakub Med O. Praem.

V průběhu Dne pro podlipnické kostely se na opravu kostelů mezi přítomnými vybrala nezanechbatelná částka peněz, která ještě po mediálním ohlasu narostla. Celkově se na opravu kostelů do farní sbírky odevzdalo 29. 200,- Kč. Odhadovaný počet návštěvníků se pohybuje kolem pěti set v průběhu celého dne.

Druhý den pro podlipnické kostely

Druhý adventní sobotu, 14. 12. 2002, proběhl v Lipnickém podhradí *Druhý den pro podlipnické kostely*. Mrzlo až prašelo. Celodenní otevření kostelů nebylo v plánu a mimoto jsme využili nabídky kostelníka nedalekého hradu Lipnice k uspořádání jedné z částí Druhého dne v prostorách hradu. Tamní gotická kaple je v úzkém historicko - stavebním vztahu s námi opatrovanými kostely, rozhodli jsme se tedy jeho nabídky využít.

Den zahájila v dolnoměstském kostele mise svatá, kterou za doprovodu zpěvu *Scholy Týnského chrámu* celeburoval premonstrát P. Jakub Med. Kostelík byl plný. Odpolední program se po obědě přenesl do čtyři kilometrů vzdálené Lipnice, do prostor tamního hradu. V hradní kapli Přátel podlipnických kostelů připravili několik panelů s malou výstavou o stavu středověkých kostelů lipnického podhradí a aktivitách, které k jejich záchrane uskutečňují. Ve velké zimě se ke třetí hodině začali pomalu do kaple trousit návštěvníci, kterých se nakonec usadily k vyslechnutí hudební produkce neuvěřitelně dvě stovky. Program začal koncertem vánočních písní barokních autorů A. Michny z Otradovic, K. V. H. Rovenského a B. Břídela, který provedl hudební soubor *La gatta*. Po nezbytném svařáku a čaji, které byly prokřehkým návštěvníkům podávány o přestávce, pokračoval koncertní program vystoupením Scholy Týnského chrámu. Pod vedením Bohuslava Korejše zazpívali její členové staročeské roráty - adventní zpěvy ze šestnáctého století.

Sbírka vynesla tentokrát 9.660,- Kč.

Prostředky, které jsme získali od Open Society Fund nám pomohly uspořádat kvalitní koncerty, potěšit místní obyvatele a přilákat návštěvníky z jiných regionů, navázat kontakt se zastupitelstvem, s občanským sdružením Loukov a s kněžími na Vysocíně, s regionálními žurnalisty atd. Nezasvěcení byli zasnáveni do krásy vysocínského krajiny, architektury a zbožnosti. Věříme, že se pod Lipnici budou vracet častěji.

Peníze, které jsme vydělali, by měly být užity na opravu okapů kostela sv. Martina v Dolním Městě, koncerty by ustát neměly, neboť už teď se hlásí muzikanti s velikonočním programem. Všem, kteří jakýmkoli způsobem podpořili naši snahu, upřímně děkujeme a těšíme se na setkání s dalšími lidmi otevřených srdcí.

Za Přátel podlipnických kostelů Barbora Turková (barbora.turkova@seznam.cz)

Z HISTORIE

Z PAMĚTNÍ KNIHY PRO OBECCNOU ČTYŘTŘIDNÍ ŠKOLU V DOBRÍCHOVICÍCH (LÉTA 1877 - 1907 - dokončení textu z minulého čísla)

V roce 1899 přichází na školu učitel **Jan Fon**. Jeho přičiněním je v Dobříchovicích založen Sokol. JUDr. Randa byl jmenován čestným občanem Dobříchovic a věnoval škole 50 zlatých pro chudé dívky.

16. 6. 1901 cestoval Jeho Veličenstvo císař pan František Josef I. vlakem na Karlštejn. Pobýval tehdy 4 dny v Praze. K té příležitosti opět odpochodoval za zvuků hudby průvod žactva, družiček, spolků atd. na nádraží, kde se rozestavily v trati. Ve 14.45 vystřelily z hmoždíků oznamily, že se druhý vlak blíží. Za zpěvu císařské hymny a jásotu přítomných císař stojí u okna vagonu děkoval přítomným. O 17. hodině se navracel do Prahy. (Podle sčítání lidu žilo tehdy v Dobříchovicích 809 obyvatel.)

10. 2. 1901 založil pan řídící *Krejcarový spolek* na podporu chudých žáků. Čítal 160 členů, kteří týdně přispívali 2 haléři. Výřezek byl určen také na nákup psacích a kreslicích potřeb pro žáky z nemajetných rodin. Činnost tohoto spolku se v Dobříchovicích udržela téměř půl století, z čehož soudíme, že byl potřebný a oprávněný. Další zajímavý projekt vznikl v prosinci 1903. Na škole byl zaveden *Polévkový ústav*. V rozmezí od 6. 12. do 20. 2. poskytoval přesporním žákům teplou polévku. Z původních 25 strávníků se počet vyšplhal narovnou stovku. Polévku vařila paní řídící Barbora Bobkova a naturalie poskytovali zdejší rolníci, obchodníci i sami učitelé, neboť někteří vlastnili i hospodářství. I tato akce pokračovala v dalších zimních obdobích, ale přесumula se do místních hostinců. Např. v roce 1906 se vyváželo u Balounů. Tuto hospodu měl pronajmatou P. Kudrna a jeho paní vydávala polévku za 8 haléřů.

Připomeňme si ještě pár akcí. 17. 1. 1904 vystoupila v sále na Staré poště paní Hana Horáková, choť spisovatele, která přednesla několik národních pohádek v lidových krojích. Jednalo se o *Pohádkový dýchánek*, datum 22. 6.). Byla nalezena krabice se švabachovým nápisem a jménem Johann Bueser. Listina uvádí byla zetiela. Při kopání základů byla nalezena kostra s bronzovými náušnicemi, jež tam zůstala ponechána. Opravu provedl Karel Vláčila, sochař z Vyšehradu. Sousoší pochází z 1. pol. 18. století. 30. 12. 1905 navštívilo 112 dětí spolu s některými rodiči představení *Betlém* v ND v Praze. Seděli v přizemí i na balkoně, listek stál 40 haléřů a 12 dětí mělo listek zdarma. V září 1906 byla zprovozněna sborovna, vybavená novým nábytkem.

V červnu 1906 podnikli žáci 3. a 4. třídy výlet do Prahy. 89 dětí odjelo vlakem na Smíchov a po celý den pěšky chodilo po Praze. Nejprve žáci navštívili Vyšehrad, pak klášter Na Slovanech, kde vyslechli slavnou zpívanou mši, letmo si prohlédli Královské České muzeum, oběrství se na Ovocném trhu, ze Staroměstského náměstí, kde obdivovali orloj, se dostali na Hradčany ke Královskému letohrádku. Tam si odpočinuli a naobědvali se, prohlédli si Hrad a přes Karlův most dospěli k Národnímu divadlu. Odtud pak namířili na Smíchov. Úctyhodný výkon!

O Vánocích 1906 se pan řídící Bobek nastudil v kostele, obnovily se mu souchoťiny, kterými trpěl v mládí, a po dvouměsíčním utrpení zemřel 28. 2. 1907 o 2. hod. ranní ve věku 58 let. Pohřben se konal 3. 3. v Karlůku. Hojný počet učitelstva, úřednictva a lidu z místa i okolí svědčí o jeho oblíbení. Mši svatou sloužili tři kněží: ředitel křehovnický Lachout, dobříchovicí farář Šimon a fevnický farář Čapek. Zpěvy obstaralo učitelstvo. Zajímavostí je, že např. i v roce 1911 byly v den jejich úmrtí slouženy zádušní mše za Matěje Hnitku i Františka Bobka.

Páter **Paukner** při nástupu služby na fáře v Dobříchovicích v roce 1917 zaznamenal ve farské kronice: „Zde v Dobříchovicích velmi mile dojat a překvapen jsem byl zpěvem dítek a lidu při misi svaté; vzácná to památka a dědictví po bývalém řídícím a řediteli kůru, zemřelém Františku Bobkovi. Bůh mu oplat' na věčnosti.“

Ocenění od znalce hudby a církevního zpěvu, ředitele kůru při farním chrámu sv. Františka u pražských křehovnicků, nebylo jistě planou lichotkou.

Poznámka: jména některých řídících učitelů máme doložena od roku 1598 z urbárních řádových knih. Za zmínku stojí Karel Český, rodem z Turnova, o němž se zmiňuje zdejší administrátor P. Samuel Finkaus ve zprávě pro velmistra Böhma z roku 1733. V roce 1743 je zaznamenán Karel Václav Český. V této rodině se v Dobřichovicích roku 1736 narodil **Jan Evangelista Český**, učitel a výborný hudebník. K této učitelce rodině se rodem hlásil skladatel Josef Suk.

***

Z PAMĚTNÍ KNIHY PRO OBECNOU ČTYŘTŘÍDNÍ ŠKOLU V DOBŘICHOVICÍCH (Léta 1907 – 1919)

Po smrti Františka Bobka se řízení školy natas ujímá **Josef Kalina**. Narodil se v Tachlovicích roku 1866, po studii učil v Dříní u Kládna. Roku 1893 nastupuje na naši školu a vyučuje tu nepřetržitě až do své smrti v roce 1917, tedy plných 24 let. Je pochován v Karlíku.

Již v roce 1907 je však na místo řídícího učitele určen **František Šimáček**. Narodil se v Řeporyjích v roce 1857, pět let učil v Mníšku p. Brdy, po krátkém působení na Slapech přichází do Dobřichovic. Bohužel již 1. 12. 1909 onemocněl tzv. rúží a 10. 12. jí podlehl. Byl pohřben na katlickém hřbitově.

Zároveň s ním nastoupí do školy i **Fr. Bobek ml.** Je zajímavé, že rodinná učitelská tradice plyne na naši školu pokračuje. Narodil se r. 1884 na Zbraslavi, kde tehdy jeho otec vyučoval. Vychodil čtyřtřídní obecnou školu v Dobřichovicích a čtyři roky studoval na gymnáziu na Královských Vinohradech, kde byl jeho spolužákem Edvard Beneš. (Jejich přátelský poměr trval až do Benešovy smrti.) Pokračoval ve studii na pražském učitelském ústavu. V letech 1904–1907 vyučoval v Davli, v den otceva úmrtí je přeložen na školu v Horních Mokropsích. V červenci 1907 je stanoven definitivním učitelem II. třídy v Dobřichovicích.

V roce 1907 na cvičil učitelský sbor s dětmi představení *Mladí pasíři betlémsí*, které s úspěchem předvedli v Dobřichovicích, na Brunšově a v Letech a Krejcarový spolek obohatili o 200 K. Okrašlovací spolek přispěl 50 korunami. Roku 1908 opět učitel podniknou se 140 dětmi výpravu na pražskou Jubilejní výstavu. Toho roku byla ve školní budově zřízena kuchyně, dále kabinet, na zahradě byl vybudován malý bazén na zásobu vody určené k zalévání a zahrada byla nově oplocena. 2. 12. 1908 oslavuje škola **60 let císařova panování**. Opět nechybí slavnostní mše, proslovy, hymna a básně. O Vánocích je předvedeno dětské představení *Ješelé Vánoce*. V roce 1909 byla povolena pobočka při druhé třídě a byla pro ni zřízena místnost z bytu řídícího učitele. Rozbournání přčky vznikla větší světnice a malá sborovna. V pobočce se začalo vyučovat 1. 1. 1910. V tomto roce školní rada schválila, aby byla zveřejněna okna. Nová okna se otvírala dovnitř a budova byla nově omítnuta. Z bývalé stodoly byl upraven byt pro řídícího učitele, ve škole mu zůstala k dispozici prádelna a sklep. V prvním poschodí měl vyhrazenou komoru a pokojík. V tomto roce byla v prospěch Krejcarového spolku provedena panem Kotýšem sbírka mezi pražskými letními hosty, která vynesla 150 K.

Po F. Šimáčkovi nastupuje do jeho funkce **Josef Kospert**, narozený r. 1863 v Kolíně n. Labem. V Dobřichovicích působil jako učitel již v letech 1882–1887, pak byl překládán z místa na místo: Dřín, Noutonice, Liboc a Čermolice. Od roku 1909 až do roku 1921 byl řídícím učitelem na naší škole, působil zde tedy chvalýhodných cca 17 let.

Na závěr školního roku (1910) podnikne 150 školáků a 30 dospělých výlet na Křivoklát. Polévkový ústav se od nového školního roku stěhuje k panu Tomáši Petrákovi na Starou poštu. Tam se schází tzv. stolová společnost Chumáč, která občas přispěje pár korunami Krejcarovému spolku.

V roce 1912 se celá škola horlivě chystala na slavnost k **50. výročí školní budovy**. V sobotu 12. 7. byla za nevidané účasti diváků provedena hra od F. Matějky *Perníková chaloupka*, nejprve se hrálo u Šebestů a pak na Staré poště. Utržilo se 245,60 K. Na druhý den dopoledne se komala slavnostní mše, ve škole proběhla veřejná zkouška na odpolední vystoupení a byla otevřena výstava žákovských prací, pomůcek, obrazů a květin, kterou se záky připravili F. Bobek a M. Froehlichová. Po obědě se před školou řadil průvod, který se za nádherného počasí a za doprovodu hudby ve 14 hod odebrá do Karlíka. Prý se slavnosti zúčastnilo na tisíc dospělých. Nová učitelka Emilie Sládková připravila s desícty staré obřadní tance v národních krojích pod názvem *Křátovničky*. V pestrém programu se střídala hudba s divadlem, zpěvem, sportovními hrami, závody a prostnými. K poslechu hrála kapela Antonína Kříže z Letu, hudební a pěvecká vystoupení zactva řídil učitel Hugo Svěd.

[16]

KUKÁTKO 1/2003

Učitel Bobek předvádí v následujících letech s dětmi loutkové hry, jejichž výnos je určen pro chudé děti. V roce 1913 to bylo například představení *Krakovos*. Vystupují i v okolních obcích. Rovněž daroval škole šicí stroj a poprsí Jeho Veličenstva.

Po atentátu v Sarajevu se schyluje k válce. Na frontu odchází nezájmově nastoupivší učitel **Antonín Frýdl**. Narodil se r. 1888 na Žižkově a po vystudování učitelského ústavu v roce 1908 projde během 4 let několika školami: Zličov, Liboc, Radlice, Libčice, Trebotov, Středokluky, Tuchohměřice, Noutonovice. Roku 1912 dostává definitivitu v Trebotově a 3. 1. 1914 nastupuje v Dobřichovicích. O jeho dalších životních osudech si můžeme povědět v některém příštím čísle.

6. 10. 1914 náhle umírá JUDr. A. Randa. V den jeho pohřbu 9. 10. ho žactvo a učitelstvo vyprovázají až na vrázkou silnici. Byl pohřben na Vyšehradě. Na škole propukla epidemie spalniček. Onemocnělo 120 dětí. 16. 8. 1915 rukuje do války jako jednorozční dobrovolník F. Bobek. Místní lékař Vendelín Vít očekuje děti proti spalničce. Byl rovněž zaveden letní čas. 21. 11. 1916 umírá císař František Josef I., na trůn nastupuje poslední rakouský císař, jeho prasnovec Karel I. 16. 9. 1917 se navrácí z války F. Bobek. Poslední léta války jsou doprovázena bídou a hladem. Opět se pořádají divadelní představení, např. hra *Biada* v únoru 1918 v Letech, dětská představení *Když hračky ožijou* u Šebestů a na Staré poště. V prádelně střídavě varí 6 slečen polévku, která je nabízena dětem o velké přestávce. Po skončení války se navrácí i učitel A. Frýdl. Na ukončení školního roku podnikají děti výlet na Žebrák a Točnick. Rada Putz jim přispěl částkou 100 K. V roce 1919 přichází učitel **František Vyhna**. Narodil se 1887 ve Velké Chuchli, byl výpomocným učitelem v Davli, pak působil v Chuchli, Břevnově, Mokropsích, Noutonicích a Tuchohměřicích. Čtyři roky byl na vojně a 8. 1. se trvale usazuje v Dobřichovicích. F. Bobek se vrátil zraněn a nastupuje zdravotní dovolenou od listopadu 1918 až do konce školního roku. Skončila hrozná válka, z mapy Evropy zmizela rakousko-uherská říše, vznikla republika, změnil se způsob života a myšlení lidí i u nás v Dobřichovicích.

Na závěrečném kapitolu bych chtěla připomenout jména několika učitelů, kteří v Dobřichovicích učili delší čas.

V letech 1875–1898 tu vyučovala industriální učitelka **Emma Teplá**, byla to pravděpodobně první žena v dobřichovickém učitelském sboru. Odsud odchází na Královské Vinohrady. Roku 1879 sem přichází z Ouhonic **Karel Eichner**, který školu opouští roku 1897 a odchází do Košic. Dlouhá léta tu učil **Hugo Svěd**, narozený v roce 1870 v Mníšku. V roce 1890 sem nastupuje, ale krátce nato je odvolán do Horoměřic. Od roku 1894 trvale působí v Dobřichovicích. Byl výborným hudebníkem, hrál na několik hudebních nástrojů. V letech 1924–1928 se stal správcem školy. Patrně i hospodářil na statku v Letech, kde po krátké chorobě 13. 3. 1930 zemřel. Osm let tu prožil **Jan Fón**, narozený r. 1875 v Novém Kníně. Vyučoval v Radotíně, pak u nás v letech 1898–1907. Trpěl bolestmi žaludku. Odsud odchází na Zličov. Je jedním ze zakladatelů místního Sokola (1899).

Dvacet let tu sloužila jako industriální učitelka **Marie Fröhlichová**, narozená r. 1877 v Turnově. Nastupuje sem r. 1907 po Josefě Soukupové, která se toho roku provdala za místního lékaře MUDr. Antonína Tayerleho a vzdala se učitelského místa.

Počet žáků v jednom školním roce se od roku 1886 do roku 1920 pohyboval od 240 do 350. Učebny jistě nedostačovaly, často se muselo vyučovat střídavě. Myslim, že si tehdejší učitelé i školáci zaslouží náš obdiv.

František Bobek ml. (1884 – 1957)

Pan učitel Bobek používal při výuce maňáška, chtěl, aby se děti zbavily trémy a reagovaly přirozeně. Výuka se stala zábavnější a pestřejší. Jedem kreslíř ho velmi pěkně zachytil s loutkou v ruce. S dětmi pak často hrával loutkové divadlo i pro veřejnost. Na jeho výuku vděčně vzpomíná v osobním dopise jeho bývalý žák, dr. J. Babička, profesor chemie na Karlově i Masarykově univerzitě.

„Na mně předešlím jest, abych Vám poděkoval, neboť Vy jste byl první, kdo mně poskytl vzdělání, a to způsobem tak vzorným, že si na něj rád vzpomínám. Byly to překrásné chvíle, které jsem s Vámi prožil na dobřichovické škole, byl to způsob vyučování, který předstihl i ty nejmmodernější dnešní metody.“

Pan učitel jezdil o prázdninách s páterem Aloisem Svojsíkem, cestovatelem a autorem knihy *Japonsko a jeho lid*, po místech v Čechách a na Moravě a při jeho přednáškách promítal pomocí laterny magiky obrázky z cest po Japonsku. P. Svojsík ho pak za odměnu vzal s sebou do Anglie.

Na jeho návrh byla naše škola 21.6. 1937 pojmenována podle jeho bývalého spolužáka, tehdejšího

[17]

KUKÁTKO 1/2003

prezidenta ČSR. Škola nesla název *Újezdní měšťanská škola Edvarda Beneše v Dobřichovicích*.

Pan učitel odešel do výslužby k 1.8.1939.

Bratr pana učitele Bobka **Ladislav** (1880 – 1952) vystudoval pražskou hudební konzervatoř, obor hra na fagot. Hudební nadání zdědil po otci a po 33 let hrál v orchestru Národního divadla. Žil se svou manželkou Františkou, roz. Veselickou z Karlíka (1886 – 1977) v Lomené ulici č. 163. Dům nechal před svou smrtí postavit jeho otec. Zůstal bezdětný. V obci zastával funkci ředitele kúru, hrával na varhany v obou kostelích, spolupůlčinkoval s místním orchestrem při různých slavnostních příležitostech i při divadelních ochotnických představeních, např. s Malou scénou. Učinkoval např. ve dnech 21. 7. a 28. 10. 1918 s orchestrem na slavnostních mších v katolickém kostele, kde jako zpěvák vystoupil Gustav Svojsík. Je pochován spolu s rodiči v čestném hrobě na katolickém hřbitově.

Druhý bratr **Karel** se stal úředníkem a žil v Táboře.

Jeho ženou se stala **Ludmila Vančurová**, mladší sestra lékaře a spisovatele **Vladislava Vančury**. Říkalo se jí Lila a měla ještě tři starší sestry. Podobou a naturelem připomínala bratra. Byla veselá a ráda vzpomínala na dětství prožité v Davli. Tam ji učil i mladý učitel F. Bobek. V 16 letech se nechala přemluvit svým profesorem Balcarem k utajené cestě za hranice. Po návratu odmítla jeho nabídku k sňatku, i když byla těhotná. Rodina tuto situaci těžce nesla, ale po narození malé Judity se vše urovnalo. Lila byla zubní technikou u dr. Pražského v Podskalské ulici. V roce 1922 se provdala za svého bývalého učitele, který Jitu adoptoval. Do rodiny přibylí záhy dva chlapi; **František** (1923) a **Jiří** (1924). V roce 1926 se rodina přestěhovala do vlastního nově postaveného domu v Březové ulici č. 289. Tady je občas navštívil Vladislav Vančura se svou ženou Ludmilou, se kterou provozovali lékařskou praxi na Zbraslavi. Když si pořídili auto, byly návštěvy častější. Vladislav Vančura se inspiroval Liliným útekem z domova a napsal román *Útek do Budína*. Děj románu se však od skutečné události naprosto liší. **Judita** se v dospělosti seznámila na dobřichovické faře s Vilémem Spachovským, pražským Němcem, provdala se za něho a následovala ho do Kolombie, kde dostal místo profesora na univerzitě. Usadili se v městě Bucaramanga. Jejich jediná dcera Olga tragicky zahynula, když ji rodiče odváželi jako studentku z Pamfony domů na prázdniny. Při přejezdu Kordillier se pod nimi utrhla vozovka a spadli do 50 metrové hloubky. Olga spadla na kámen a po převozu do nemocnice zemřela.

Nyní žije pani Jita Spachovská v Kolumbii sama. Je jí asi 88 let.

Jiří se vyučil drogistou a po vojně pracoval ve skladech podniků Spofa. Oženil se s Věrou Bakošovou z Nasavrk, která tu léta učila a ředitelovala na mateřské škole. Mají syna Jiřího a dvě vnuky Barbonu a Kateřinu. Ti žijí v Radotíně.

František se měl stát učitelem, pokračovatelem rodinné tradice po vzoru dědečka a otce. Tatinek ho osobně připravil na studia, ale po třech letech na gymnáziu se vrátil do 4. třídy měšťanky v Dobřichovicích a po jejím absolování se vyučil kamenotiskařem v Unii. Zvládl bravurně techniku kamenotisku a hlubotisků. Po vojně pracoval u firmy Neubert na Smíchově, kde tiskl hlubotiskem a ofsetem a vydával časopis *Pestří týden*. Potom až do důchodu pracoval v podniku Dřlo na Žižkově, kde tiskl litografie. Spolupracoval se známými výtvarníky: Liesler, Cyril a Jiří Boudovi, Beneš, Lisý, Wimmer a další. Malíř Liesner na památku zakonponoval jeho portrét do jedné litografie. Jako výtvarník a herec spolupracoval s ochotnickými divadly v Dobřichovicích a v Řevnicích, maloval plakáty pro Malou scénou, podílel se na výzdobě sokolského sálu při plesech a zábavách. Svými kresbami květin zkrášlil pamětní knihu dobřichovických občánků, která je uložena v okresním archivu. V Dobřichovicích uspořádal ve dnech 20.-27. 9. 1987 pod záštitou osvětové besedy v sále Pod Vínici výstavu litografií *Jak se tvoří krása*. Na vernisáži vystoupil soubor Ludus musicus. Spolu s prof. Alenou Šarounovou připravili 27. 8.-10. 9. 1989 výstavu *Než se zvedne opona*. Jeho manželka Jindřiška, rozená Pešlová, dcera instalatéra a studnaře z Dobřichovic, po mnoho let pracovala v učtárně místní stanice UKZUJ.

Odhlednutí za panem Františkem Bobkem

Po Vánocích nás všechny zarmoutila zpráva, že František Bobek, jemuž jsme věnovali předchozí odstavec, vnuk pana řidičho Bobka, o kterém jsme psali v minulém čísle Kukátka, nás navždy opustil. Budíž těchto následujících pár skromných řádek poděkováním za vše pěkné, co pro nás dobřichovické občany i pro naši obec vykonal. Tři generace této rodiny se snažily prospět Dobřichovicím, jejím obyvatelům, vzdělávaly je, bavily je a snažily se pomoci potřebným. Děkujeme!

Jana Váňová

***

750 LET JE I NA NAŠE POMĚRY ÚCTYVODNÝ VĚK aneb NEJSTARŠÍ PÍSEMNÁ ZMÍNKA O DOBŘICHOVICÍCH

Dobřichovice v tomto roce oslaví významné výročí, kterým se nemůže pýšnit tak mnoho obcí republiky. 750 let od první písemné zmínky. To je samozřejmě údaj podstatný, i když o stáří obce vypovídá jen to, že k danému datu a k datům, které se v oné souvislosti zmiňují, obec či osada, co se tak dá nazvat, existovala. Kukátko se regionální i obecní historii věnuje programově a hodlá v tom pokračovat nejen v tomto jubilejním roce. Na počátek zvolila redakce krok, který by se dal nazvat krokem *ad fontes* neboli *k pramenům*. Je lépe každý příběh vyprávět od začátku. Jak ale klasik kdysi trefně poznamenal: *„nevíme, kdy to vlastně začalo ...“* Místo spekulací navrhneme kompromis. Vyjít od oněch pramenů. V této chvíli písemných. Další ponechme na jiný. Proto si v krátkosti představíme onen dokument, o který se momentálně všechno to slavení vlastně bude opírat.

Je jím pergamennová listina krále Václava I., datovaná v Praze 6. dubna roku 1253. Král v ní vypočítává a potvrzuje majetky svobody, darované a udělené různými osobami špitálu sv. Františka u pražského mostu a některé další majetky a svobody špitálu uděluje (na vysvětlení: Křižovníci s červenou hvězdou sídlili po svém založení sv. Anežkou Přemyslovou v r. 1233 - tehdy ještě jako špitální bratrstvo - nejprve při špitále sv. Haštala na Františku na Starém Městě pražském. R. 1352 se usadili na staroměstské straně pražského mostu, později Karlova, při kostele sv. Ducha. Sem byl přenesen i řádový špitál, zvaný špitálem sv. Františka z Assisi, i řádový kostel byl poté zasvěcen sv. Františku a vznikl zde i hlavní řádový dům.). Taková potvrzení byla kvlití právní jistotě a stabilitě běžná a také tato listina byla dalšími panovníky různými způsobem zmiňována a potvrzována (potvrzení krále Václava IV. z r. 10. 1. 1387, jež obsahuje i text potvrzení jeho otce a císaře Karla IV. z 21. 8. 1355, obsahuje dokonce i dobový český překlad.). V květnu r. 1256 ji potvrdil také papež Alexander IV. Originál listiny se dochoval v křižovníckém archivu. Jako jedna z velice podstatných listin pro dějiny řádu byla několikrát vydána (např. itakovými osobnostmi, jako byli Beckovský a Dobner). Poslední a také kritické vydání je k dispozici v postupně vycházející edici diplomatického materiálu *Codex diplomaticus et epistolarius Regni Bohemiae*, a to ve svazku IV/1 na stránkách 452 - 456 (zminěný český překlad je na s. 456 - 458). Listinu potvrdil vlastní pečetí také Václavův syn Přemysl Otakar, vévoda rakouský a markrabí moravský, a pražský biskup Mikuláš.

Nyní k textu samotnému. Po nezbytném úvodu o křehkosti pozemského bytí a nutnosti pamatovat na život věčný, zejména jako panovník a král, vyjadruje Václav vůli pěstovat šíření víry a všemožně ji podporovat. Zvláště pak špitál sv. Františka, a to také z toho důvodu, že tento špitál založila a nadala jeho sestra Anežka. Proto v této listině potvrzuje veškerá nadání, kterými byl řád obdařen jím samým, jeho matkou Konstancí (zemřela v prosinci 1240), sestrou Anežkou, bratrem Přemyslem, markrabím moravským (zemřel v listopadu 1239), a také synem Přemyslem, vévodou rakouským a štyrským a markrabím moravským, a řadou dalších osob. Potvrzuje jak majetky, tak práva, například vesnice, kostely, lesy, louky, pastviny, domy, mlýny, vody, výnosy z trhů, cla, právo rybolovu, desátky a pod. Proto se v listině objevují zmínky o řadě tehdy již existujících lokalit, které se různým nadáním dostaly do té doby do majetku řádu. Tak poskytuje listina unikátní doklad řádového majetku v jeho samých počátcích, ale i cenné doklady o existenci zmiňovaných lokalit.

A tak jsou na straně 454 uvedené edice zmíněny také Dobřichovice. Ocitujme podstatné pasáže z místa, které se naši obec týká, nejprve v původním, latinském znění, pak v pracovním českém překladu, v němž místní jména užíváme v soubojích podobách:

„Qua de re omnia bona, villas, possessiones, ecclesias ... thelonea, silvas, prata, pascuia, domos, molendina ... a nobis vel a matre nostra ... regina C[on]st[ancia] et dicta germana nostra Agnete aut fratre nostro Premizl, marchione Moravie, et carissimo nato nostro Premizl, duce Austrie et Stirie et marchione Moravie ... eidem collata fuerint hospitalia, tenore presencium [in] perpetuum confirmamus. Bona autem hec sunt: ... Davlicz cum suis pertinenciis, Dobrichowicz cum agris, silvis, aquis, pascuis, vineis et aliis pertinenciis suis, ecclesiam in Writona cum omnibus iuribus, villis, decimis et aliis pertinenciis suis, Cralup quoque villam, que iacet super Wltawam ... predicto conferimus hospitali absque contradictione perpetuoque perpetuis iure

proprí possidendam...

„Proto touto listinou navždy potvrzujeme všechny statky, vesnice, majetky, kostely ... cla, lesy, louky, pastviny, domy, mlýny, ... které jsme udělili téměř špitálu my nebo naše matka ... královna Konstancie a řečená naše sestra Anežka či náš bratr Přemysl, markrabí moravský, a nejdrážší náš syn Přemysl, vévoda rakouský a štyrský a markrabí moravský. Tyto statky jsou: Dábllice se svým příslušenstvím, Dobřichovice s poli, lesy, vodami, pastvinami, vinitcemi a ostatním příslušenstvím, kostel ve Vrbně (jihozápadně od Mělníka - pozn. J. M.) se všemi právy, vesnicemi, desátky a ostatním svým příslušenstvím, a také vesnici Kralupy, která leží na Vltavě ... udělujeme řečenému špitálu, aby ji navždy vlastnil právem vlastnickým bez jakékoli námítky ...“

Ve zmíněném mladším staročeském překladu má naše obec podobu Dobřichovice, ostatně relevantní pasáž zní takto: *„Dobřichovice s dědinami, lesy, vodami, pastvinami, vinitcemi a jinými příslušenstvími.“*

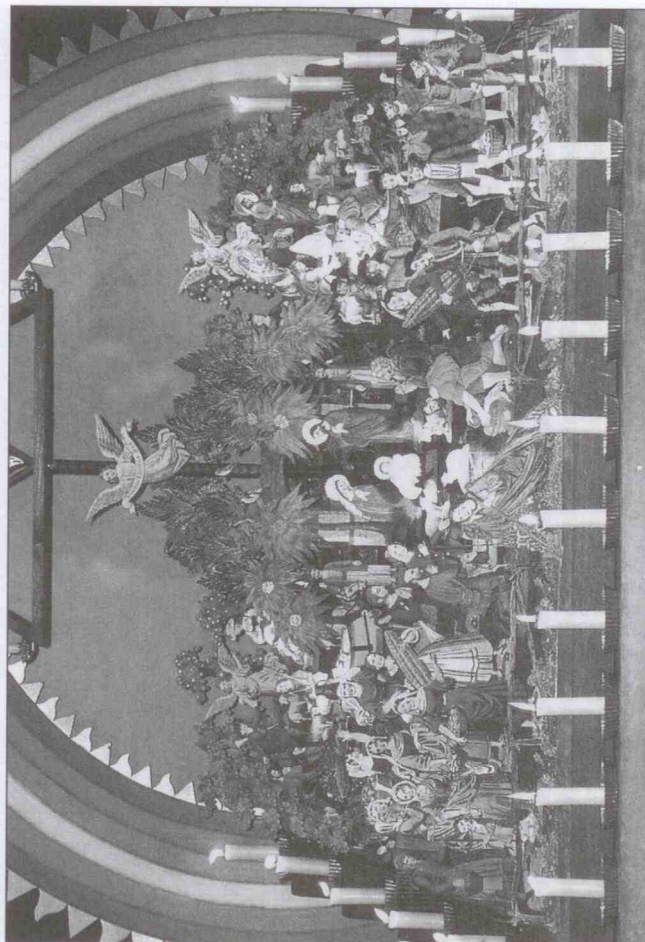
Tolik tedy onen dokument. Již ze samého textu vyplývá, že Dobřichovice tehdy nebyly žádnou pustinou.

J. Matl

KULTURA

POSLYŠTE ZPRÁVU

O JEDNOM VÝBORNÉM NÁPADU A O NEOBYČEJNÉ KULTURNÍ UDÁLOSTI.

Passýřský betlém

Obrazek, který právě upoutal vaši pozornost a jehož autorem je MUDr. Z. Kabelka, připomíná nejen překrásný passýřský betlém, který svítí v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa na Štědrý večer těsně před půlnocí, ale také moc zajímavý projekt, o němž bychom rádi připsali pár řádků. Ta myšlenka zrála léta a na její časy se blýskalo vícekrát již v minulých letech. A že došla naplnění právě v Dobřichovicích není vůbec shodou náhodných okolností, nýbrž logickým vyústěním dlouhodobé spolupráce okruhu lidí, kteří svou neumenšitelnou vůlí, originalitou myšlení a kreativitou přinášejí radost svým bližním již řadu let.

Komorní soubor Ludus musicus, vedený p. Františkem Běhounkem, připravil pro dobu Adventu a období Vánoce cyklus čtyř koncertů pod souborným názvem *Hod zimního novoročí*, inspirovaných hudbou patřící k tomuto liturgickému období. Jejich společným základem i jmenovatelem byly betlémy. O koncertech i o tom, proč a jak vše vzniklo, se členští mohli dočíst v minulém čísle Kukátka (s. 26 - 28). Rádi bychom se v jakési stručné retrospektivě k celému cyklu vrátili. Jednak je nyní, po skončení jeho první fáze, reflexe zajisté na místě, jednak je hříchem nevyužít příležitosti i nápady tak dobrého a originálního. Jakkoli je zkušenost autora těchto řádků omezená a pokud jde o toto téma, vskutku promalá, troufám si přesto tvrdit, že takto originální a odborně fundovaný projekt v našich krajích v současnosti nebyl k poctání. Což je třeba jaksi vytknout před závorku co věc podstatnou a určující i přes zajiště poznámky autorů projektu, že je vše zatím ve stavu zrodu a že čeká ještě spousta práce. Přirozeně. Už teď ale nelze nevidět zajímavé skutečnosti.

Samo liturgické období nabídlo ideální členění koncertů: Advent, vlastní Vánoce se Štědrým dnem, období okolo svátku Tří králů a t.zv. Pohody, tedy zbylý čas do svátku Hromnic. Na pozadí proměň betlémů, zobrazujících či představujících klíčové scény celého cyklu pak mohla zaznít hudba, která z těchto svátků vychází a oslavuje je. A nejen ta, ale i hudba vážící se ke všem dalším svátkům, které se v tomto období slaví (ony se totiž v betlémských scénách v různých podobách také objevují). Toto zajímavé spojení obrazu, děje, hudby i textu umožnilo uvést si nečekané a dříve neviněné souvislosti. Drobné textové odkazy či zmínky přímo narážející na betlémské scény, postavy, barvy, allegorické vazby, na příklad. Dále: v zasvěceném výkladu mohly návštěvníci poznat odlišnosti jednotlivých betlémů: jak se liší adventní od vánočního, tříkrálový od hromničního a hlavně proč. A ruku na srdce: kdo z nás kdy viděl na příklad hromniční betlém, tak jiný a odlišný od toho, který známe ze středověčného kontextu?

A ještě: zazněla spousta musiky. Běžné a důvěrně známé. Ale i neznámé či takové, již důvěrně znám jen úzký okruh specialistů na hudbu středověku, renesance a baroka. I když ji soubor na jiných koncertech a v jiných souvislostech občas provádí, teprve teď bylo možno si uvědomit celý kontext, v němž skladby fungují, jak se váží na jednotlivé svátky. A jak byla tahle musika zajímavá a "moderní"! S tím souvisí i jiný aspekt. Řada skladeb zazněla tak říkajíc *in extenso*, tedy v plném textovém rozsahu, což se v naší klipové době většinou neděje, dochází často k nesmyslnému krácení a texty ztrácejí vnitřní logiku. Právě zde ale unikají důležité narážky, obrazy, metafory. A nakonec se ukázalo, že třeba i dvacet slok nebylo pro publikum nestravitelným soustem. A tak náhle písně známé a mnohokrát slychané mohly pojednou zazníti nově a nečekaně zajímavě.

Kromě známých hudebních "pilířů" vánočních svátků, jako byla Rybova mše *Hej, misíře* (jak původně, poctivě a přitom nepateticky zahráná) či t.zv. Paschova mše na Tři krále (plná přirozeného vtipu a laskavého nadhledu), nebo písní Adama Václava Míchny z Otradovic z jeho Svatoroční musiky, je třeba připomenout unikátní repertoár ze dvou pramenů, které jsou klíčovými pro poznání dějin české hudební kultury vrcholného a pozdního středověku, totiž vyšehrodského rukopisu H 42 z r. 1410 a sborníku nazvaného *Písně vjaroční* z r. 1537 (jeho jediný dochovaný tisk je dnes uložen v polské Vratislavi). Těmito dvěma zcela výjimečným pramenům soubor věnuje již léta systematickou pozornost a výsledkem dlouhodobé a často velice komplikované práce je již řada nesmírně zajímavých realizací. A zase plátló již výše řečené: i zde zařazení do liturgického kontextu ukázalo řadu zpěvů v novém a zajímavém kontextu.

Samozřejmě že nelze pominout samotné betlémy. Moravuk betlém, tisklý mezi léty 1830 - 1840 dostal reálnou podobu oltářního betlému. Velikosti i výtvarným zpracováním. Zde nelze nevzpomenout na precizní práci pana Jana Havrlyanta, jenž vyrobil dokonalou repliku oltářní masy (navíc mobilní a snadno sestavitelnou). Ocenit je třeba i její barevné řešení, které je dílem pani Veroniky Podzimkové. A ještě věc podstatná: tento první oltář mohl vzniknout díky velkorysému finanční podpoře pana Martina Podzimka.

Odborné zájmy celému projektu poskytl dlouholetý spolupracovník souboru, etnologové PhDr. Vítězslav Štajnoch, Ph.D. a PhDr. Libuše Ruizová.

Pokud jde o samotné hudební provedení, pak je příjemným zjištěním, že soubor nechtěl za každou cenu nést toto velké břemeno jen na svých bedrech. Přizval kromě svých již "emeritních" členů také renomované hosty. Publikum tak mělo čest potěšit se např. uměním pěvců a instrumentalistů Milády Jirglové, Beaty Pecháčkové, Kateřiny Trnavské, Kristiny Matlové, Michaela Pospíšila, Petra Solničky, Martina Fichtnera a Kamila Kyzlika. Všem patří upřímné poděkování.

Nějen Dobříchovice a Karlík mohli profitovat z této výjimečné události. Soubor strávil vlastně celé vánoční období na cestách. A tak se mohli z betlémů i musiky těšit návštěvníci koncertů v Praze v Jindřichské věži, na Křivokláte v královském paláci, v Budyni nad Ohří, v Nadějkově u Jistebnice, v Sedlci - Přčici, v Tursku a na dalších místech. Uzavřít lze toto povídání dvěma větami. Ta první je krátká: prostě díky za obrovskou práci, poučení a krásu! Tou druhou větou pak bude přání, aby bylo dost sil, zdraví a prostředků na projektu dále pracovat a o příštích Vánocích ...

W/P

***

RITORNELLO SE OPĚT VRÁTILO.

Komorní soubor staré hudby Ritornello, věren svému názvu (ritornello byla v baroku nástrojová mezihra, jež se mezi zpívaným textem neustále vracela) se v předjaří v posledních letech pravidelně vrací do Dobříchovic. Při minulých koncertech zaujalo barokními loveckými písněmi a popěvký (CD *Vzhuru na ptáky!*) a českými barokními masopustními zpěvy (CD *Masopust juž nastal*). Tentokrát, přesněji v sobotu 1. března, přijel tento soubor, vedený charismatickým multiinstrumentalistou, zpěvákem, musikologem a jednou z nejpozoruhodnějších osobností naší hudební scény Michaelem Pospíšilem, s programem přibližně nazvaným *Bachanalistika aneb Do Břicha Více. O co půjde, napovědí podtitul: Latinské písně českého barokního karnevalu*. M. Pospíšil při své práci s barokním materiálem po léta nacházel vedle zmíněných loveckých či českých masopustních také masopustní latinské zpěvy. Nyní z nich sestavil koncertní program neobyčejně působivosti. Písně jsou to plně bujarého veselí, nevázaného obdivu k jitrnicím, prejům, ovarům, kuřátkům, kapounkům, slepičkám, zajíčkům, rybičkám, piáčkům (aby nedošlo k nedorozumění - samozřejmě v pečené podobě...), kobilhám a roztodivným slanozem i sladkostem, k pivu, vinu a kořálčce sladké i hořké. Písně zapsané v centrech tehdejšího řádového života, jako byly kláštery na Velehradě, v Kladrubech u Stříbra, na Strahově. Písně složené a nepochybně i zpívané významnými osobnostmi tehdejšího duchovního života, jakou byl např. vynikající literát, jezuita Matěj Václav Steyer. Formálně dokonale, vždyť autoři měli vynikající literární vzdělání (jaka krásná analogie se středověkou vagantskou poesíí!). Ano, latinskou ale pro posluchače latinu neznalé byly při koncertu k dispozici skvělé překlady specialisty na barokní latinskou literaturu, dr. Martina Svatoše. Unikátní repertoár. Není myslím v Evropě kapely, která by takový soubor skladeb mohla nabídnout.

Sestava Tomáš Najbrt (loutna, niněra, šalmaj, zpěv), Martin Kaplan (housle, zpěv), Jan Mikušek (barokní cimbálek, zpěv), Hasan El - Dunia (zpěv, tamburina), Michael Pospíšil (cometto, flétny, chalumeaux, dulciana, zpěv) pojala celý koncert vsutku bakchanálně, tedy u stolu s jídlem a pitím, rozpustile, dovádívě. U stolu se pořádně něco dělo, tedy kromě toho, že zněla skvělá, zajímavá a prvotřídně provedená hudba. Snad největší odměnou musikantům může být kromě vřelého zájmu a potlesku "velkých lidí" především upřímný zájem a obdiv "malých lidí", dětí vsutku školového věku, kterých přišlo hodně a ani jedno nezablobo, nemudilo se. Odměnou zcela speciální pak byla nabídka vlastního rohlíku hladovým musikantům, již neváhal učinit i jeden z nejmenších návštěvníků. On to byl skutečně zážitek, slyšet phokrevný, živelný zpěv M. Pospíšila nebo sóla či dueta dvou u nás bezkonkurenčně nejlepších kontratenoristů Jana Mikuška a Hasana El - Dunii, virtuosní housle Martina Kaplana či Mikuškových brilantní cimbál. Uživat si s musiky tu radost z hudby, žertu, improvizace. Koncert to byl zase z řady těch, které nezapadají do ustálených skatulek. Tím lépe a jen houš! Opět jsme poznali kousek vic z oné magické doby, zvané baroko. Baroko karnevalové. Baroko plné štávy, živočišnosti, lehkosti, improvizace. Díky za tuto šanci. Musikantům i pořadatelům.

W/P

[22]

KUKÁTKO 1/2003

AKTUALITA NIKOLI NEPODSTATNÁ ANEB JAK DOBŘIČHOVICE JEŠTĚ NETUŠILY ...

V Cannes se každoročně koná mezinárodní veletrh zvukových nosičů, který je jedinečnou příležitostí k srovnávání a oceňování nahrávek všech možných žánrů. Celosvětově pojatý, Obrovská tedy konkurence. Někdy ona ocenění bývají přirovnávána k americkým Oscarům či ve sportu k titulu mistra světa. Přirovnání s Oscary evidentně kulhá. Jde o mnohem víc. Tak třeba v oblasti klasické hudby onu cenu *Classic Award* dostanou opravdu jen ti nejlepší. Zde se totiž prosazuje skutečná kvalita, kterou nelze v tomhle kumštu zase tak snadno ošidit či nakáširovat podle vkusu hollywoodských mágů masových emocí a kolektivního šoku či dojetí. Tím spíš potěší, když vavřiny získá i česká musika. Uspějí jsme letos hned dvakrát. Jednak v kategorii *orchestrální tvorba 19. století* s nahrávkou Dvořákových Symfonických variací v podání České filharmonie s dirigentem sirem Charlesem Mackerrasem, jednak v kategorii *chorální tvorba 18. a 19. století*, kde zvítězila v celosvětové konkurenci supraphonská nahrávka korunovačního melodramatu Jana Dismase Zelenky *Sub olea pacis et palma virtutis (Pod olivou míru a palmou ctosti)*, která vznikla a byla provedena v pražském Klementinu r. 1723 u příležitosti korunovace Karla VI. českým králem. Nahrávku pořídil soubor *Musica florea* (spolu se slovenským souborem *Musica aeterna* a francouzským *Ensemble Philidor*), se známým královéhradeckým sborem *Boni pueri* a sólisty, mezi nimiž vynikají zejména madarská sopránistka *Noémi Kiss* a rakouský kontratenorista *Marcus Forstner*. Celý projekt řídil a vlastně po mnoha letech dílčích pokusů uvedl v život mladý a charismatický dirigent Marek Štrncel. A tu se dostáváme k odpovědi na nevyřešenou otázku: *proč o tom píšeme v Kukátku?* Odpověď je prostá. Jednak je radostné, že tato nahrávka (ostatně možná ji máte doma nebo znáte, vždyť zaznala z novodobého provedení, které se konalo ve Vladislavském sále Pražského hradu v r. 2001, přinesla několikrát i Česká televize) zvítězila v tak silné konkurenci. Ukázalo se totiž, že nejen nahrávka po stránce dramaturgické, ale zejména *Musica florea* a Marek Štrncel jsou dnes schopni měřit se s největšími osobnostmi a významnými tělesy, proslavenými na poli interpretace barokní hudby. A jednak proto, že soubor *Musica florea* jsme, nic ještě netušíce, mohli přivítat na nádherném koncertu v Dobříchovicích v listopadu minulého roku (Marek Štrncel je zde v roli violoncellisty vlastně hostem pravidelným také s jinými soubory, zejména s Ritornellem). Takže jsme díky prozravému dramaturgickému počínání měli možnost vidět a zejména slyšet ty, kterým se později dostalo takového světového ocenění. Zajímavý a příjemný pocit, ne? Navíc i proto, že ze zdroje, který si nepřete ani jmenovat, ani být jmenován, se redakce dozvěděla pikantní informaci o ještě bližším propojení Dobříchovic s tímto oceněným projektem...

W/P

***

DOBŘIČHOVICKÉ MŽENÍ

spřeska kulturních pořadů v březnu 2003

v aule nové školy v RAISOVE ul. iv Sále Dr. Fürsta

!!!Počínaje březnem se část programu přesuene na "novou scénu" - do auly!!!

Ve Fürstově sále se nadále budou konat koncerty klasické muziky, výstavy a besedy

9. března neděle v 16.00

ŠTEFAN MLICH - LESNÍ SOLJÉR

Vernisáž výstavy kreseb slovenského umělce. Težšíste jeho tvorby je zejména v práci s drátem. Výstava představí autorovu pozoruhodnou práci s liniemi, které považuje za základ drátenické práce. Tato výstava by měla být prvním krokem ke kontinuální prezentaci drátenického umění, které má v našem regionu díky škole dobříchovickeho drátenika Petra Musila nepřehlédnutelný význam.

15. března sobota v 19.00

BLUES V AULE

VLADIMÍR MIŠÍK & JAN HRUBÝ a host večera - Jana LEWITOVÁ

Aneb Slavní dobříchovičtí rodáci II.

22. března sobota v 16.00

DIVADLO PRO DĚTI V AULE

[23]

KUKÁTKO 1/2003

DIVADLO AHA – KDO JE NEJHLoupĚJŠÍ

Hudební pohádka o zvířátkách, která by klidně mohla být i lidmi, jak se snaží jeden druhého přečtyračit, až nakonec přijdou na to, že je přece jen lepší spolu navzájem kamarádit.

29. března sobota v 19.00

BESEDA S PROMÍTÁNÍM v Sále Dr. Fürsta

JAROSLAV ŠESTÁK – ZEMĚ A LIDÉ

Host večera J. Šesták je vědecký pracovník a vysokoškolský profesor, který ovšem zdaleka neodpovídá vzhledem předstávě akademika – je spíše od pohledu světooběžník a horal, který si "dělá, co chce" - cestuje a přitom se nechává okouzlovat Zemí a lidmi, které zachycuje na svých fotografiích. Při besedě s ním se zeměkoule bude zdát zase o něco menší.

Výhled na duben:

5. dubna: NULTÝ LÁVKOVÝ PLES

12. dubna: EVA HENYCHOVÁ – recitál folkové šansonierky

26. dubna: DIVADELNÍ SPOLEČNOST KŘOVÍ – J. K. TYL – TVRDOHLAVÁ ŽENA – česká klasika hravě v podání mnišských divadelních nadšenců.

Martina Hrdličková

SPORT

DOPIS VOLEJBALOVÉ LEGENDĚ

Milý Bobe,

osmdesáté narozeniny se slaví nejvýše jednou za život a my jsme v lednu na ty Tvoje zapomněli! Moc nás to mrzí a tak jsme si řekli, že se to pokusíme napravit alespoň tímto otevřeným dopisem.

V těch dávných dobách, kdy jsme s Tebou volejbalovali, se u nás sice první liga ještě nehrála, ale všechny soutěže, do kterých jsme někdy postupovali a z nichž jsme občas také sestupovali, jsme hrávali se stejným zaujetím a zápalem. Kolik bylo těch vítězných i prohraných utkání, která jsme s Tebou sehráli na kurtěch blízkých i vzdálených? Kolik bylo turnajů, kterými jsme s Tebou – občas i vítězně – prošli? Kolik partiček mariáše jsme spolu sehráli ve vlaku cestou na mistrovské utkání nebo na turnaj? Kolik hodin jsme za ta léta strávili válčováním, zametáním a kropením listů, spravováním lavíček a rozvážením antuky? A těch letních podvečerů, kdy jsme po několika odehraných setech jen tak seděli a vedli řeči!

Waldemar sice zpívá, že "to všechno vodnės čas", ale ono asi přece jen něco zůstalo. Prožili jsme spolu kus života, i když "jen" sportovního, ve kterém jsme společně o něco usilovali a někdy se nám to i povedlo. A mnohokrát to bylo díky Tobě.

Milý Bobe, přežeme Ti k Tvým osmdesátinám pevné zdraví a ještě dlouhá léta.

Za všechny bývalé spoluhráče - HgS

***

SUCHÁ ČÍSLA SOKOLSKÁ

Počátkem nového roku je čas bilancovat. Bilancuje i naše sokolská jednota a začali jsme "sčítáním lidu". Pod křídly Sokola celkem sportuje 522 občanů naší obce a okolí, přičemž dětí je 288 a dospělých 234. Početnější jsou muži v počtu 144 a méně sportují ženy, těch je 90.

153 členů více či méně pravidelně navštěvuje cvičení všestrannosti – 56 žen 2x týdně tvaruje postavu na hodinách aerobiku, 14 mužů utužuje kondici rekreačním nohejbalem. Nejvíce je dětí, do jednotlivých

[24]

KUKÁTKO 1/2003

věkových skupin dochází celkem 30 chlapců a 52 děvčátek. Nejvíce dětí je v kategorii předškoláku a letos se velice úspěšně ujal dívčí aerobic – při těchto hodinách je to hotové hemžení malých sokolů a doprovodějí jejich rodiče.

Velký vzestup je i nadále v oddíle košíkové, kde soutěže hrají 2 družstva mužů a družstva žen, dorostenek a žaček a do soutěží se připravují žáci a dívky přípravnka. Celkem je v oddíle 130 hráčů a hráček. Zejména v divkách se podařilo vytvořit navazující řadu od ročníku 95 až po dospělé ženy.

Třetí nejsilnější oddíl je kopaná, čistě mužská záležitost – celkem 62 hráčů hraje za muže ("A" a "B"), dorostenka a žáky.

Velkou silu – zejména sportovními úspěchy a super partou nadšených lidí tvoří oddíl volejbalu. O mužích, kteří naši obec reprezentují v celé republice svými výsledky v I. lize, již bylo napsáno dost. Je potřeba připomenout postup žen do III. ligy a úspěšné tažení za postupem do III. ligy mužů družstva "B". K celé velké volejbalové partě patří ještě dívčí záloha v podobě st. žákyň. Celkem v oddíle sportuje 34 mužů a 21 žen. Kdyby byly členy TJ všichni fanoušci, pak volejbal je jednoznačně největším oddílem.

Mezi velké oddíly patří ještě tenis. Žijící v jisté izolaci od sokolovny, ale žijící vlastním pohodovým způsobem života. Na tenisových kurtěch se nejen hraje závodní tenis, ale celá řada členů (a hostů) si sem občas zajde zahrát pro radost ze sportu, v příjemném prostředí "detarovaného" sokolského areálu.

Mezi menší oddíly patří nohejbal s počtem 25 členů – kromě závodního družstva pravidelně chodí hrát ještě parta taťků pro žizeň. Ale se stejnou chutí jako závodní hráči.

Nejmenšími oddíly co do počtu členů jsou orientační běží a jachtaři. Některé individuální výkony členů těchto oddílů jsou ale na republikové úrovni. Bohužel je nemůžeme na rozdíl od ostatních sportovců přivít do tělocvičny povzbudit. Jachtaři je celkem 26 – z toho 8 dětských nadějí, 5 žen a 13 mužů. Orientačních běžců je celkem 24 – 8 žen, 29 mužů, 5 dětí a dorostenec.

Posledním oddílem, ale se vzrůstajícím počtem členů, je badminton. Kromě pravidelných tréninků závodního družstva stoupá počet rekreačně hrajících hráčů. Ze 17 členů (dospělých) je 7 žen.

Kdyby si snad chtěl někdo s výše uvedenými čísly pohrát a začít je sčítat, pak vězte, že se nikdy nedopočítá, neboť řada členů jednoty sportuje ve dvou a více oddílech.

Přestože členská základna má již pár let kolem 500 členů (stále mírně stoupá, registrujeme ji od roku 1999, kdy bylo 480 členů), dveře i nadále zůstávají otevřeny všem novým zájemcům. Děti do všestrannosti můžete přihlásit u I. Nejtkové, košíkačky a košíkáře pod vedením H. Geisslerové můžete najít v tělocvičně každé Po, St, Pa, Naopak v Út, Čt a Ne zde potkáte volejbalisty, vedené přísnou rukou L. Sejka – Sama. Fotbalisty najdete mimo zimní období na hřišti, případně informace poskytně P. Havráněk či M. Omáčka. Až vyleze sluníčko a otevře se, na tenisovém areálu vždy najdete někoho, kdo vás uvítá. Nohejbalisty najdete v pondělí večer v tělocvičně – pod vedením J. Nováka a partu rekreaťů vede v neděli v podvečer P. Tomášek. Jachtaře dohonoře na řece pouze v červnu při závodě "O modrou stuhu Berounky", jinak je můžete najít v areálu sokolovny v jachtařské dílně každou sobotu – připadne se obrátit na M. Juppého, či na "zasloužilého" sokola jachtaře J. Svobodu. Badmintonisty najdete kromě úterka každý večer v malém sále – informace dodá B. Kos. Nejhůře najdete orientační běžce. Zatímco oni se zatím naši vždycky, Vám nezbyvá než najít ve Strmé ul. sídlo vedoucího oddílu J. Paula.

Co na závěr? Je nás dost (patříme mezi středně velké jednoty v celé republice), staráme se dle nejlepšího vědomí a svědomí o NÁS majetek. A i když to nejde tak rychle, jak bychom si předsítovali, zvelebujeme náš areál, jak to jde. Vymýšlíme různé akce, pořádáme turnaje, dosahujeme sportovních úspěchů. Někdy to skřípe, ale kde ne?

Do nového roku máme zase smělé plány a jen doufáme v pevné zdraví a zdravý rozum.

Hana Geisslerová - Břejlůva

***

ZASE KOUSEK O SOKOLE

Koncem loňského roku se venkovní sportoviště v areálu sokola rozšířila o další hřiště. Firma EKIS, vítěz výběrového řízení, dokončila mezi halou BIOS a provozní budovou víceúčelovou sportovní plochu s asfaltovým povrchem a účehodnými rozměry 36 x 42 m. Práporodně škvárové hřiště pro přípravu přírodního ledu, po mnoho let zarostlé a nevyužívané tak opět změnilo podobu. Jíž zkolaudovaná stavba čeká na své

[25]

KUKÁTKO 1/2003

definitivní dokončení do března tohoto roku. Chybějící sloupky na tenis a lajny, kterých bude vzhledem k nabízeným možnostem víc než dostatek.

Na plochu se totiž vejde po 2 kurtech na basketbal, tenis, volejbal a nohejbal (napříč) a jedno podlélné hřiště na házenou, či malou kopanou. Kromě záchytých sítí za kratšími stranami není plocha oplocena a umožňuje tak naprosto volné a svobodné využití všem sportovním dětem i dospělým. Zejme se asi strefili do chuti veřejnosti, se ukazovalo již v průběhu dokončování stavby, kdy doslova a do písmene za finišerem a válcí začali jezdit kluci na kolech a skateboardech a netrvalo dlouho, a přinesli si merunu a dali foťálek. V jednu chvíli několik mrazivým dnům pak na asfaltu vzniklo krásné kluziště, večer zatím poněkud amatérsky, ale přeci jenom osvětlené.

Celá stavba přišla na milion tři sta tisíc korun. Milion jsme vyšťourali z tzv. poslancekých peněz, zbytek jsme hradili z vlastních zdrojů. Ze sokolských oddílů hřiště využijí pravděpodobně nejvíce košíkáři a košíkáři, během zimních měsíců i fotbalisté, aby si neničili trávník. Možná, že to byly právě dva venkovní kurty, které rozhodly o tom, že Česká basketbalová federace vybrala dobrýchovický areál jako jedno z míst, kde v červnu letošního roku uspořádá dva oficiální tréninkové campy mládeže z celé republiky. Basketbalová akademie Sparta, jejímž je náš oddíl košíkářek oficiálním partnerem, má smlouvou z minulého roku zajištěnou možnost letních soustředění po celý srpen na deset let dopředu.

Slavnostní otevření hřiště máme v plánu uskutečnit někdy před létem velkým streetballovým turnajem, uspořádaným navíc v rámci oslav 750. výročí první písemné zmínky o Dobřichovicích. V současné době jednáme o zástěte rádia Blaník nad celou akcí.

Nemohu se však zmínit ani o tom méně příjemném, co nás provází. V době, kdy již bylo jasné, že peníze na investici nám byly přiděleny, jsme se snažili najít dalšího partnera, který by nám pomohl s financováním, a tajně jsme mysleli na naši obec. Škola pár metrů od plou a spousty dětí, které k nám stejně chodí cvičit, jsme považovali za rozumné argumenty. Pravda je, že jsme tehdy snili o umělého povrchu, z čehož muselo sejít, protože jsme odesli s nepotřebenou. Jistě bychom to všichni pochopili i v kontextu srpnových povodní a jimi způsobených výrazných škod, kdyby se u příštavby školy v zápatí neobjevilo další, školní hřiště, které kromě investovaných peněz přineslo podle mého i zbytečný zábor plochy. Asi bych nakonec netřel ani slovo, kdyby škola hřiště využívala. Zatím je však praxe taková, že jak tělocvicy, tak i "větrání" o velké přestávce, kdy je celý první stupeň vypuštěn na vzduch, probíhá u nás. O tom, že každodenní půlhodinová přítomnost mnoha desítek dětí areálu nepřidá, není třeba příliš přesvědčovat. Bohužel budeme muset tuto praxi od jara ukončit a odvolat náš souhlas s využíváním areálu o velké přestávce.

A také si bohužel dokáži představit, co tento krok možná přinese. Chci bych proto znovu upozornit, že jsme demokratickým spolkem, kterému jeho zakladatelé dali do vínku sport, pohyb a snahu o jejich masový rozvoj. Zároveň jsme však také plnohodnotnými majiteli našich areálů (sokolovny a okolí a tenisových dvorců) s plným právem rozhodovat o podmínkách jejich provozování. Praxe ukazuje, že jenom velmi málo podobných sportovních spolků je schopno uživit sama sebe. Zpravidla jsou to statisíce až miliony z obecních a městských rozpočtů, které těmto umožňují další rozvoj nebo je alespoň drží nad vodou. V našem případě to neplatí. Z obecního rozpočtu jsme formou grantu loni získali celých 8 tisíc Kč na dětský karneval. Rada obce pak poté, co tato ostatná podpora vyšla nejavo přehodnotila své stanovisko a podpořila prvotní rozvoj družstvo volejbalistů dalšími třiceti tisíci. Na běžnou činnost, podporu zejména dětského a mládežnického sportování, jsme nedostali ani korunu. Jen na okraj - pro účely obecního plesu pronajímáme obci halu BIOS za symbolickou desetikorunu.

Nechej, aby tyto řádky vyzněly jako nějaké fňukání. Spíše tím popisuji své osobní selhání ve funkci zastupitele obce v minulém období. Pozitivní na tom všem snad je jenom vysoká míra naší nezavislosti, podpořená opakovanými zjištěními, že jsme schopni si příjmovou stránku bezmála čtyřmilionového rozpočtu zajistit vlastními silami.

V některém z posledních čísel Našich novin bylo možno se dočíst o plánech našich letovských sousedů postavit spolu s novou školou i plavecký bazén. Protože starosta obce pan Jiří Hudeček je i starostou sokola, má řadu úskali a jeho realnost není příliš vysoká. Z celé debaty pak vzešel nápad pokusit se vytipovat jinou lokalitu v našem regionu a tam se společnými silami pokusit o splnění snu několika předchozích generací. Areál naší jednoty patří mezi takové "kandidáty" a v současné době se již rozeběhly počáteční diskuse na toto téma. Jsem však dalek cokoliv v této věci slibovat, jedná se o běh na dlouhou trať s nejistým výsledkem.

Jistě však je, že zaprášená studie, nebo spíše myšlenka na stavbu školního bazénu z konce osmdesátých let se začíná znovu dostávat na světlo.

Ing. J. Geissler

***

Dnes jsem si listovala žákovskou knížkou mé dcery a v rubrice jiná sdělení jsem našla měsíc starou zprávu, která se ke mě dopusud nedostala (asi záměrně) a vzala mi dech. Cituji: "Z rozhodnutí vedení Sokola vybíráme za bruslení 5.-Kč".

Situaci kolem Sokola znám naprosto důvěrně a všem rodičům, kteří si přečetli stejnou zprávu musím sdělit následující:

S nápádem na vybírání tohoto pro každou rodinu jistě závatného obnosu přišel za námi do Sokola sám ředitel ZŠ. Nikoho 5.-Kč nezabije a Sokolu škola přispěje třeba na pitomou flašku pro pár nadšenců, kteří tam trávili celé noci, nebo jako příspěvek na podvečerní svícení ... přes víkend tam totiž zase jezdily převážně ty děti, které navštěvují základní školu.

Já osobně předala dětem obnos a vyposlechla si, že ve škole putují poznámky o zebračkém chování Sokola a pod. Když měla proběhnout platba, ujistovala se zástupkyně ředitele, zda to opravdu platí a jak těm dětem vysvětlí, že o víkend se neplatilo (myslím, že by naopak všichni měli ocenit, že se o víkend neplatilo, neboť by je to nestálo 5.-Kč, ale 10.-Kč!). No a dny utikaly. Leď nám vzalo sluníčko, děti i nadále visí při velkých přestávkách na sítích našeho venkovního hřiště, i nadále se hrozně čtvrtku, kdy má tělocvick druhý stupeň od rána do odpoledne, jen ty peníze nijak nikdo nese.

Na peníze, o které jsme nikoho neprosili, o jejichž vybírání nikdo na Sokole nerozhodl, které nám byly nabídnuty jako přátelská výpomoc, na tyto peníze čekáme doposud. Vlastně nečekáme a nikdy jsme nečekali.

A Vám všem rodičům, kterým šlo tak vehementně o těch 5.-Kč, o které Sokol žebrał, tak Vám mohu odpřisáhnout, že do Sokola se nedostaly. Kde jsou, nevím.

Casto mi připadá, že sokolové obecně jsou společnosti k smíchu, spolek pitomců s dnes již směšným odkazem jakéhosi Týře. Kam přijedeme, všude se nám chtějí, stydíme se být sokolkami. Život v sokolském hnutí je mimo realitu dnešního života. Náš Sokol je jeden z mála, kde nám nevělí 80-ti letý náčelník a kde nemusíme dělat vzdělávacíké pŕuhodinky. Máme poměrně velký majetek, o který se musíme starat - podotýkám, že z vlastních zdrojů, protože bratři z Týřova domu nám dají na rok zhruba 130 tisíc na provoz a údržbu (jen tak namátkou jen topení nás za rok stojí 350 tis. Kč). Děláme, co se dá. Nejde to rychle, ale snažíme se udržet celý areál plně funkční a ještě ho drobně zlepšovat. Přestože občas mezi basketáky ani nepříznám, že jsem sestrou sokolkou, tentokrát jsem nucena se ozvat. Mrzí mě, že areál sokolovny je brán jako veřejný prostor, kde si každý může dělat, co chce, kam se chodí venčit psi a zároveň si sem chodí hrát děti. Škola má vybudovaný nový venkovní prostor pro volný čas, ale doposud jsou děti na našem pozemku - ne veřejném, na soukromém pozemku Sokola. Nikdo je nechce vyhnět, protože v něčem měl Týř pravdu a některé jeho myšlenky platí i dnes. I my jsme rádi, že Vaše děti si raději hrají fotbal na našem pozemku a zardma, než aby někde v parku fetovaly. Mrzí mě, že se většina dívá na Sokol jako na charitu, kam se automaticky chodí cvičit zdarma, na hlupáky, kteří "dýchají" za tak směšné názory, kteří pravděpodobně nejsou schopni uvažovat tržně a reálně, když jsou schopni být sokoly. Pokud ale tyto sokolové chtějí dokázat, že jsou příslušníky současné plně funkční generace, stanou se vyděrači, zebračky apod.

A na závěr - my všichni "charitativní" trenéři a cvičitelé Sokola děláme svoji práci na rozdíl od školních kroužků a Osvětové besedy zardma. To, co platíte, je světlo a teplo v sále, teplá voda a ve sportovních oddílech dále náklady na vlastní soutěž.

***

Hana Geisslerová

ZPRÁVY Z ODDÍLU KOPANÉ

Rok 2003 je pro fotbalisty v Dobříčovicích mimořádný. Letos totiž oslavíme 80 let od vstupu do mistrovských soutěží.

Za tak dlouhou dobu zaznamenal náš fotbalový oddíl řadu úspěchů, ale i mnoho nezdaru a vyloužení nešťastných období. Hrávala se zde PODBDSKÁ ŽUPA, či v letech pozdějších STŘEDOČESKÁ I. A TŘÍDA. Mezi těmito vřeholy téměř pravidelně docházelo k poklesům výkonnosti. Mužstva pak pusobila v nižších soutěžích a na okrajích zájmu veřejnosti (přesně podle známé písně: ... *Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře* ...). Fotbalisty mnohdy postihly i živelní katastrofy, zvláště když bývalo hřiště ještě na břehu Berounky. Přesto v Dobříčovicích kopaná nikdy nezanikla a hrálo se i v dobách nejtěžších.

V současnosti se náš fotbalový oddíl nachází v méně úspěšném období, které trvá již delší řádku let. Podářilo se sice po 15 letech obnovit dorost, ale obě družstva dospělých hrají pouze IV. třídu. To samozřejmě neodpovídá tradicím dobříčovské kopané. Proto se hráči, funkcionáři i další členové sešli na valné hromadě ve středu 15. ledna 2003. Hovořilo se o minulosti i o tom, jak dál. Diskuse byla opravdu živá. Starý výbor odstoupil a byl zvolen nový, který bude pracovat v tomto složení: Předseda - Jan Mrázek, jednatel - Milošlav Omáčka, pokladník - Milošlav Kadlec, sekretář - Jarmila Smiovská, další členové - Karel Krisko, Pavel Novák, Michal Roháček, Petr Větrovec st., Miroslav Foltýn.

Nový výbor poděkoval odstoupivším Petrovi Havránkovi, Jiřímu Větrovcovi i paní Jaroslavě Větrovcové za všechnu jejich obětavou práci i za nezměřitelné množství času, který ve prospěch kopané obětovali.

Nový výbor bude i nadále spolupracovat s bývalými členy a dalšími příznivci, přáteli, sponzory a organizacemi v obci i v jejich širokém okolí. Pokračovat budou i přípravy oslav k 80. výročí dobříčovického fotbalu. Hlavním našim úkolem však zůstane pozvednutí místní kopané na takovou úroveň, abychom mohli navázat na úspěchy let dávno minulých. Nebude to lehké a nebude to hned, ale první kroky již byly provedeny. Byl angažován nový trenér, pan Petr Vondráček z Radotína, a áčko bude posíláno o několik nových hráčů. Toto mužstvo je zatím na 3. místě se ztrátou 6 bodů na první Všenory.

Podářilo se také získat několik nových sponzorů, kterým tímto děkujeme, neboť bez jejich pomoci by obrat k lepšímu nastal jen velmi těžko.

O našich sponzorech, hráčích nebo dalších zájmovostech z oddílu kopané Sokola Dobříčovice se dozvíte na stránkách našich programů, které budeme vydávat před mistrovskými zápasy. Informovat pochopitelně nepřestaneme ani v jiných tiskovinách (Kukátko a pod.). Příklad se podívat, těšíme se na vás.

S pozdravem na shledanou na fotbalu

Milošlav Omáčka, jednatel oddílu kopané

KONEČNÉ TABULKY PODZIMNÍ ČÁSTI SEZÓNY 2003/2003

A - mužstvo dospělých - IV. třída B

1. Všenory A	11	8	3	0	30: 7	27	(9)
2. Měchenice B	11	8	1	2	38:13	25	(7)
3. Dobříčovice A	11	6	3	2	26:16	21	(6)
4. Hvozdnice B	11	7	0	4	28:19	21	(6)
5. Čisovice B	11	6	2	3	21:17	20	(2)
6. Chotěč B	11	5	2	4	23:26	17	(2)
7. Černošice B	11	4	1	6	17:30	13	(-2)
8. Mníšek B	11	4	0	7	21:20	12	(-3)
9. Klíneč	11	3	3	5	20:21	12	(-3)
10. Kytín	11	1	4	6	23:38	7	(-11)
11. Kosof B	11	2	1	8	17:39	7	(-11)
12. Kazín B	11	1	2	8	15:33	5	(-13)

B - mužstvo dospělých - IV. třída A

1. Okrouhlo	13	11	1	1	47:12	34	(13)
2. Jilové B	13	10	1	2	49:15	31	(13)
3. Vrané	13	10	1	2	37:19	30	(9)
4. Štěchovice	13	9	0	4	35:24	27	(9)
5. Dol. Břežany	13	8	0	5	29:22	24	(6)
6. Vestec B	13	7	1	5	37:36	22	(1)
7. Dol. Jirčany	13	5	2	6	35:38	17	(-1)
8. Davle B	13	4	4	5	21:25	16	(-5)
9. Křiřany	13	4	3	6	20:28	15	(-6)
10. Průhonice B	13	4	1	8	36:44	13	(-8)
11. Zvole B	13	3	3	7	34:35	12	(-6)
12. Libeň B	13	3	1	9	29:42	10	(-8)
13. Dobříčovice B	13	2	0	11	21:54	6	(-12)
14. Libeň B	13	1	3	9	18:54	6	(-15)

Okresní přebor dorostu B

1. Tuchoměřice	9	8	1	0	45: 4	25	(13)
2. Hostovice	9	8	0	1	46:11	24	(9)
3. Kazín	9	5	1	3	21:15	16	(4)
4. Libčice	9	4	1	4	22:27	13	(1)
5. Horoměřice	9	3	3	3	14:16	12	(0)
6. Dobříčovice	9	3	3	3	24:29	12	(-3)
7. Všenorský SK	9	2	4	3	23:26	10	(-5)
8. Holubice	9	3	0	6	23:31	9	(-6)
9. Mníšek	9	1	1	7	10:37	4	(-8)
10. Řevnice	9	1	0	8	10:42	3	(-12)

Žáci - okresní soutěž B

1. Mníšek	7	6	0	1	31:5	18	(6)
2. Rudná	7	5	1	1	31:9	16	(4)
3. Třebotov	7	5	0	2	23:17	15	(3)
4. Dobříč	7	3	0	4	21:17	9	(0)
5. Klíneč	7	2	1	4	14:19	7	(-2)
6. Dobříčovice	7	2	0	5	11:22	6	(-6)
7. Řevnice	7	1	3	7	9:26	6	(-3)
8. Jiloviště	7	1	1	5	8:33	4	(-5)

INZERCE

ceny inzercce v Kukátku 2003:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzertaty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzertaty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzertaty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady - kontaktní spojení v inzertatu na 2. straně obálky.

Uhrada: v hotovosti při podání inzertatu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobříč s.r.o.), u plošných inzertatů fakturou.

Obchodní společnost se sídlem v Dobřichovicích hledá administrativní sílu - asistentku jednatel na poloviční úvazek. Nutné podmínky: dobrá práce na PC, flexibilita, samostatnost. Bližší informace na tel. 602100546.

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vložování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímký, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádkokartoný, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

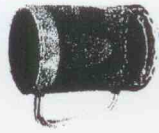
Přemysl **FIXA**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogu

Pizzeria & Caffeteria LA TERESIA

PRAVÁ ITALSKÁ PIZZA JIŽ OD KČ 63,-

ITALSKÉ TĚSTOVINY OD KČ 75,-

VELKÝ VÝBĚR ALKO I NEALKO NÁPOJŮ, TOČENÉ PIVO

ROZVOZ PIZZY DOMŮ V DOBŘICHOVICÍCH A OKOLÍ

Pizzeria & Caffeteria LA TERESIA

Otevřeno denně: 10:00 - 0:00 h

Palackého náměstí 951, 252 29 Dobřichovice

Objednávky a rezervace: 737 507 364, 723 698 065

Nový pevný telefon: 257 713 198

[31]

KUKÁTKO 1/2003

nejrychlejší přístup k informacím

WWW.IEXPLOZE.CZ

region Dolní Berounka

- programy kin a společenské akce
- kulturní a společenství v okolí
- památky a zajímavosti v okolí
- expozice stáje i krátkodobé
- stránky Obecních úřadů a městských úřadů
- kurzy a kurzůvky aj.
- jiné odkazy

rychlé vyhledávání služeb

- dle oboru, místa, názvu, jména apod.
- Vaše nové tipy zadejte na webu internetová poradna
- přímý přístup na webové stránky diskuzní fórum
- aktivní zobrazení burza práce
- e-mailu bazártek
- registrace

[30]

KUKÁTKO 1/2003